

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

OPINNÄYTETYÖ

Nuorisotalo Sillan maine

Selvitys Hyvinkään nuorisotalon maineesta paikallisten nuorten keskuudessa

Sanna Niemi

Kansalaistoiminnan ja nuorisotyön koulutusohjelma (210 op)

Maaliskuu/2013

HUMANISTINEN AMMATTIKORKEAKOULU

Koulutusohjelman nimi

TIIVISTELMÄ

Työn tekijä Sanna Niemi	Sivumäärä 49 ja 4 liitesivua
Työn nimi Nuorisotalo Sillan maine- selvitys Hyvinkään nuorisotalon maineesta paikallisten nuorten keskuudessa	
Ohjaava opettaja Reijo Viitanen	
Työn tilaaja ja työelämäohjaaja Hyvinkään kaupungin Nuorisopalvelut, Simo Varjonen	
Tiivistelmä <p>Tämän opinnäytetyön tavoitteena oli tehdä kattava selvitys hyvinkääläisten nuorten mielipiteistä nuorisotalo Sillaa kohtaan. Tavoitteena oli löytää syitä olla käymättä nuorisotalolla ja selvittää Sillan maine. Opinnäytetyön on tilannut Hyvinkään kaupungin Nuorisopalvelut.</p> <p>Hyvinkään kaupungin Nuorisopalveluilla talotoiminnan laadun kehittäminen on jatkuvaa toimintaa. Nuorisopalveluissa lähdettiin kehittämään laatua itsearviointin ja auditointin menetelmin jo vuonna 2010. Näiden lisäksi Nuorisopalvelut suorittavat vuosittain asiakastytyväisyyskyselyitä. Näiden menetelmien avulla tiedetään mitä mieltä nuorisotalolla kävijät ovat toiminnasta ja talotyötä kehitetään heidän tarpeiden mukaisesti.</p> <p>Hyvinkään kaupungin nuorisotyöntekijät eivät nykyisten menetelmien kautta kuitenkaan tiedä, mitä muut nuoret ajattelevat Nuorisopalveluiden toiminnasta. Etenkin nuorisotalo Sillan maine ja imago on pohdittanut nuorisotyöntekijöitä jo pitkään. Resurssipulan vuoksi aihe sopi hyvin opinnäytetyöksi.</p> <p>Opinnäytetyö tehtiin kvantitatiivisin menetelmin. Aineiston keruu tapahtui webropol-ohjelman avulla ja kyselyyn vastasi 143 nuorta kolmesta eri koulusta. Kyselyssä selvisi, että nuorisotalo Sillan kävijöillä ei ole muutakaan paikkaa minne mennä, joten he tulevat talolle. Myös kaverit koettiin tärkeäksi syyksi talolle tulemiseen. Suurin syy talolla käymättömyyteen oli, ettei nuorisotalotoiminta vain kiinnostanut. Nuorilla on myös muita harrastuksia, joiden takia he eivät käy talolla.</p> <p>Kyselyn perusteella selvisi, että nuorisotalon maine on neutraali. Nuoret eivät keskenään keskustele nuorisotalosta eivätkä nuoret ole kuulleet vahvoja mielipiteitä nuorisotalo Sillasta. Nuoret, jotka eivät käy talolla, kokevat nuorisotalotoiminnan tylsäksi ja turhaksi.</p>	
Asiasanat nuoret, nuorisotyö, nuorisotilat, maine	

HUMAK UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Name of the Degree Programme

ABSTRACT

Author Sanna Niemi	Number of Pages 49 and 4 attachment pages
Title The reputation of youth house Silta - survey of youth house's reputation among local young people	
Supervisor Reijo Viitanen	
Subscriber and Mentor Youth Department of Hyvinkää, Simo Varjonen	
Abstract <p>The goal of this thesis was to make a comprehensive report on young people's opinions of youth house Silta. The goal was to find reasons not to attend the youth house and to find out the youth house's reputation. This thesis was ordered by the Youth Department of Hyvinkää.</p> <p>Developing quality of youth house's activities is a continuous process. Youth Department of Hyvinkää began to develop the quality of self-evaluation and audit methods already in 2010. In addition, the Youth Department makes annually customer satisfaction surveys. With these methods it is known what the youth house visitors think about Silta and the youth workers develop youth house based on their needs and wishes.</p> <p>Through the existing methods youth workers do not know what other young people think about Youth Departments activities. Especially youth houses reputation and image has discussed youth workers for a long time. Lack of resources is why the topic was well-suited in the thesis.</p> <p>The thesis was carried out using quantitative methods. The material was obtained using a webropol program, and questions were answered by 143 young people from three different schools. The survey revealed that the young people, who visit Silta, do not have any other place to go, so they come to the youth house. Also, the friends were considered as an important reason for coming to the youth house. The main reason not to come to the house was people's lack of interest to youth houses activities. Young people also have other hobbies, which is why they do not attend to the activities at the house.</p> <p>The survey revealed that the youth house has a neutral reputation. Young people do not talk to each other about the youth house and haven't heard strong opinions about Silta. Young people, who do not visit the house, experience the activities of the youth house boring and pointless.</p>	
Keywords young people, youth work, youth houses, reputation	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 NUORISOTYÖ	7
2.1 Kunnallisen nuorisotyön historia	7
2.2 Nuorisotyön lainsäädäntö	9
2.3 Nuorisotyön tehtävät	10
2.4 Nuorisotyön oppimisympäristöt	13
3 NUORTEN HYVINKÄÄ	16
3.1 Hyvinkään kaupungin Nuorisopalvelut	17
3.2 Nuorisotalo Silta nuorisotyöntekijöiden näkökulmasta	20
4 OPINNÄYTETYÖSSÄ SOVELLETUT MENETELMÄT JA NIIDEN LUOTETTAVUUS	20
4.1 Kyselyn suunnittelu ja toteutus	21
4.2 Sovelletujen menetelmien luotettavuuden arviointi	23
5 TUTKIMUSTULOKSET	25
5.1 Sillassa käyminen	25
5.2 Suhtautuminen nuorisotalo Sillassa käymiseen	28
5.3 Mielikuvat ja mielipiteet	29
5.4 Nuorisotalon merkitys nuorten elämään	34
5.5 Sillan maine	36
6 YHTEENVETO	39
7 KEHITYSEHDOTUKSET	42
LÄHTEET	46
LIITTEET	50
Liite1: kyselylomake	50

1 JOHDANTO

Suoritin keväällä 2012 opintoihin liittyvän kehittämisprojektin Hyvinkään kaupungin Nuorisopalveluilla. Tuolloin järjestimme tytöille suunnattua hemmottelupäivää, jota markkinoimme Hyvinkään alueen kouluissa. Todella monet tytöt olivat erittäin kiinnostuneita tapahtumastamme, mutta kuullessaan tapahtumapaikan, tytöt eivät enää olleetkaan kiinnostuneita. Tapahtumapaikkana oli nuorisotalo Silta. Lopulta paikalle saapui muutamia kymmeniä tyttöä, joista ainoastaan kolme eivät olleet aikaisemmin käyneet Sillassa. Samanlaiseen ilmiöön olivat törmänneet myös muut nuorisotyöntekijät. Miksi jo nuorisotalo Sillan mainitseminen saa nuoret perääntymään? Miksi nuoret eivät halua Siltaan?

Sillan imago oli jo pitkään puhututtanut nuorisopalveluiden työntekijöitä ja asia oli noussut esille kevään auditoinnissa ja itsearviointissa. Kaksi kertaa vuodessa suoritettavien asiakastyytyväisyyskyselyiden avulla tiedetään syitä miksi talolle tullaan, muttei sitä miksi ei tulla. Tyytyväisyyskyselyihin vastaajat vain nuoret, jotka käyvät talolla. Mitä muut nuoret ajattelevat Sillasta? Miksi he eivät halua käydä talolla?

Tässä opinnäytetyössäni käsittelen Hyvinkään kaupungin Nuorisopalveluiden järjestämää avointen ovien nuorisotilatoimintaa nuorisotalo Sillassa. Opinnäytetyön tarkoituksena on webropol-kyselyn avulla selvittää hyvinkääläisten nuorten mielipiteitä nuorisotalo Sillasta. Monet tekijät vaikuttavat talolle tulemiseen. Syyt voivat olla lähtöisin ohjaajista, toisista nuorista tai talon toimintakulttuurista. Nämä syyt olisi hyvä olla tiedossa nuorisotalon työntekijöillä. Tavoitteena olisi selvittää nuorisotalo Sillan maine ja löytää nuorten syitä olla käymättä nuorisotalolla. Tutkimustuloksia voidaan jatkossa hyödyntää Nuorisopalveluiden kehityssuunnitelman laatimisessa.

Sillan maineen tutkiminen liittyy pitkälti myös ohjaajien pohdintaan nykyisestä nuorisotyöstä. Mitä nuorisotyö on nykypäivänä ja mitkä ovat sen tavoitteet? Nuorisotutkija Tomi Kiilakoski kävi keväällä 16.2.2012 Kanuuna-hankkeen nimissä nuorisotalo Sillassa ja silloin pohdittiin nuorisotyön haasteita. Ennen nuorisotalolle tultiin tapaamaan kavereita, mutta nyt saman voi tehdä virtuaalisesti.

Miksi talotyötä tehdään? Tavoitteena ei ole tavoittaa ja saada jokaista ikäluokan nuorta käymään talolla, joten mitkä ovat talotyön tavoitteet?

Talotyö vie suuren osan nuorisotoimien budjeteista. Perinteisen talotyön rinnalle on 2000-luvulla syntynyt uusia työmuotoja kuten verkkonorisotyö, monikulttuurinen norisotyö, koulunorisotyö ja erilaiset hankkeet. Toimintaympäristön muuttuessa myös toiminnan on muututtava. Nuorisotyön on vastattava nuoruuden teknologisoitumiseen, monikulttuuristumiseen, vapaa-ajan kaupallistumiseen ja nuorten kasvavaan eriarvoistumiseen. Tomi Kiilakosken (2011,157) talotyön kehittämishankkeen aikana selvisi, että talotyö on saanut toimia melko rauhassa viimeiset vuodet. Kunnat eivät olleet panostaneet suuria summia talotyön kehittämiselle eikä hankkeita ollut aloitettu. Talotyö on seisonut paikallaan perusnuorisotyön aseman säilyttävänä toimintana, johon ei ole investoitu kehitysresursseja. Vastaako talotyö enää nuorison tarpeisiin?

On myös huomattu, että nuorisotalot ja – tilat eivät enää houkuta nuoria kuten ennen. Tutkijat puhuvat nuorison identiteetin muutoksesta, sillä nuoret ovat entistä yksilöllisempiä. Nuorisotutkija Mikko Salasuon mukaan nuorisotyö ei voi väkisin yhteisöllistää nuoria. Nuorisotyön on sopeuduttava ja muokattava itseään kohdatakseen nuoria. (Ala-Risku, 2008.)

Ajatuksena on, että nuorisotalo ei voi olla suljettu keneltäkään nuorelta. Nuorisotalon tulisi olla avoin kaikille ikäryhmään kuuluville nuorille. Käytännössä talolla ei kuitenkaan käy koko ikäluokkaa ja talo voi leimautua tai muotoutua tietyn nuorisojoukon osaksi. Kiilakosken (2011, 183) talotyön kehittämishankkeen aikana tutkitut sukupuolijakaumat näyttivät, että poikien on helpompi tulla nuorisotalille. Talo saattaa myös olla painottunut tiettyihin nuorisokulttuureihin tai ongelmanuoriin. Näissä tilanteissa tilan maine saattaa muotoutua sellaiseksi, että kaikki nuoret eivät tilalle halua tai vanhemmat kieltävät käymisen.

2 NUORISOTYÖ

Tässä osuudessa olen pyrkinyt tuomaan esiin sen teoreettisen viitekehyksen, jonka ympärille nuorisotalotoiminta rakentuu. Olennaisia teoreettisia lähtökohtia ovat nuorisotyön historia ja nuorisolaki, jotka luovat pohjan sille, miksi talotyötä tehdään.

2.1 Kunnallisen nuorisotyön historia

Valtion johtama ja kunnallisten lautakuntien alainen nuorisotyö on syntynyt toisen maailmansodan jälkeen. Jo ennen sotia oltiin oltu huolissaan poikien maanpuolustuskasvatuksesta. Tuon ajan nuorisotyön varsinainen kohderyhmä olikin juuri pojat, jotka tuli kasvattaa sielultaan ja ruumiiltaan terveiksi ja yhteiskunnallisesti ajatteleviksi. Tavoitteena oli kasvatustyön liittäminen maanpuolustusjärjestelmään. (Vesikansa 1988a, 19.)

Yksi nuorisokeskustelun huippukausista ajoittuu jatkosodan ja rauhanteon vuosiin. Tuolloin kirjoiteltiin ja väiteltiin nuorison rappeutumisesta, nuorisorikollisuuden kasvusta ja nuorisotyöttömyydestä. (Ilves 1998,15.) Sodan aikana maanpuolustuksellisenä ongelmana koettu nuorison vapaa-aikakysymys nähtiin sodan jälkeen yhteiskunnan sisäisen järjestyksen ongelmana. Sota oli hajottanut koteja ja irtaannuttanut nuoret vakiintuneista elinympäristöistä ja tilanne heijastui nuorisorikollisuuden kasvuna. Sodan jälkeen syntyi ajatus kunnallisesta nuorisotyöstä, jossa tavoitteena olisi nuorisojärjestöjen tukeminen, jotta nuorisojärjestöt voisivat huolehtia kansalaiskasvatuksesta ja ohjata nuorten vapaa-ajanviettoa. Nuorisotyö lähti kunnissa vauhtiin vuonna 1945 kun opetusministeriö kehotti kirjeellä kuntia perustamaan nuorisolautakuntia edistämään nuorisotyötä. Nuorisojärjestöjen tukemisen lisäksi nuorisolautakuntien päätehtäviä olivat nuorisotyöttömyyteen puuttuminen ja nuorison saaminen hyvien harrastusten pariin. (Vesikansa 1988a, 20–22.)

Vesikansa (emt., 31) kuvaa nuorisotiloja eräänlaiseksi patenttilääkkeeksi nuorison nousua vastaan. Kielteinen suhtautuminen nuorten näkyvään kokoontumiseen ja nuorten omat vaatimukset nuorisotiloista olivat keskeisimpiä tekijöitä,

jotka saivat aikaan poliittisten päättäjien myöntämään varoja kuntien avoimeen nuorisotoimintaan. Näin Suomeen muotoutui 1950-luvulla nuorisokahvilatoiminta, jota kutsuttiin myös avointen ovien kerhoksi ja avoimeksi kerhotoiminnaksi.

Suomalaisen kuntien perustamien nuorisotilojen esikuvat olivat 1950-luvun alussa perustetut nuorisokahvilat Ruotsissa ja Norjassa. 1950- ja 1960-luvuilla käytiin voimakasta keskustelua nuorten kaduilla oleilusta, koska nuorisojoukot aiheuttivat järjestyshäiriöitä toreilla ja ostoskeskuksissa. Ensimmäisiä nuorisotaloja alettiin Suomessa rakentaa sotien jälkeen ja ensimmäinen kunnallinen avointen ovien kerho avattiin Helsinkiin vuonna 1957. (Kemppinen 1999, 40–41.) Hakakerhon ensimmäisen ohjaajan Martti Nevalaisen mukaa nuorisokahvilakulttuurin syntymiseen vaikutti myös ”ajan henki ja se vaati jotain sille nuorisolle, joka ei tahdo mennä järjestöihin tai johonkin semmoseen, missä täytyy olla tunnuksellinen, että minun täytyy tuota lippua kantaa tai siihen ideologiaan mennä” (Ilves 1998, 47).

Kyseinen Haka-kerho saavutti suuren suosion nuorten keskuudessa ja sinne tehtiin monia opintomatkoja eri puolelta Suomea (Vesikansa 1988a, 31). Yhtämittaisesti Haka-kerho toimi vuoteen 1969 ja vuosien aikana jäsenkortin hankki noin 20 000 nuorta. Kerhoon saattoi iltaisin kokoontua jopa pari sataa nuorta. (Nieminen 1995, 326–327.)

Käsitykset kerhotoiminnasta olivat epämääräiset, eikä tiedetty, millaista sen tulisi olla. Nuoret kuin heidän valvojansakaan eivät oikein tienneet, mistä oli kyse. Alkuvaiheessa puhuttiin vapaan oleskelun tiloista, jossa sai olla vapaasti ilman tekemisen pakkoa ja jonne tuleminen tuli olla helppoa. Kunnallisen nuorisotoiminnan saattoi käynnistää vaatimattomin voimavaroin. Jo kellaritila, pingispöytä ja vaatimatonta korvausta saava valvoja riittivät. (Vesikansa 1988a, 33.)

Nykyään nuorisotyö on vakiinnuttanut asemansa ja nuorisotiloja löytyy lähes jokaisesta kunnasta. ELY-keskusten kunnille vuonna 2011 tekemän kyselyn mukaan kuntien nuorisotoimien palveluksessa toimi 2200 henkilöä, joista nuorisotyön ydintehtävissä työskenteli noin 1700. Nuorisotiloja puolestaan oli 950. (Nuorista Suomessa 2012.)

2.2 Nuorisotyön lainsäädäntö

Laki kuntien nuorisolautakunnista ja kuntien nuorisotyöhön annettavasta valti-onavusta astui voimaan heinäkuussa 1972 (L7/1972). Rahoituspohjan laajentu-essa alettiin 1970-luvulla rakentaa nuorisotiloja ja hankkimaan niitä nuorten käyttöön. Nuorisotalot lisääntyivät voimakkaasti tämän takia parin vuosikymme-nen aikana. (Nieminen 1995, 367–368.)

Tuolloin laki määritteli kunnallisen nuorisotyön tehtäväksi tukea erilaisten nuori-soyhdistysten toimintaa. Nuorisotyön sisältö ja tarkoitus eivät ole juurikaan muuttuneet lain säätämisen jälkeen, mutta nykyään sillä on vakaampi asema yhteiskunnassamme. Nykyinen nuorisolaki on säädetty vuonna 2006 ja sen jäl-keen siihen on lisätty uudistuksia etsivästä nuorisotyöstä vuonna 2011. Nuoriso-lain (72/2006) tavoite kuvataan seuraavanlaisesti:

Tämän lain tarkoituksena on tukea nuorten kasvua ja itsenäistymistä, edistää nuorten aktiivista kansalaisuutta ja nuorten sosiaalista vahvista-mista sekä parantaa nuorten kasvu- ja elinoloja. Tavoitteen toteuttamises-sa lähtökohtina ovat yhteisöllisyys, yhteisvastuu, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo, monikulttuurisuus ja kansainvälisyys, terveet elämäntavat sekä ympäristön ja elämän kunnioittaminen. (L 27.1.2006/72, 7§.)

Laki määrittelee nuoriksi alle 29-vuotiaat. Lain määritelmän mukaan kunnan nuorisotyöhön ja – politiikkaan kuuluvat kasvatuksellinen ohjaus, toimintatilat ja harrastusmahdollisuudet, tieto- ja neuvontapalvelut, nuorisoyhdistyksien ja nuorisoryhmien tuki, liikunnallinen, kulttuurinen, kansainvälinen ja monikulttuurinen nuorisotoiminta, nuorten ympäristökasvatus sekä tarvittaessa nuorten työpaja-palvelut tai muut paikallisiin olosuhteisiin ja tarpeisiin sopivat toimintamuodot (L 27.1.2006/72, 7 §).

Nuorisolaissa nuorisotyö määritellään nuoren oman ajan käyttöön kohdistuvaksi aktiivisen kansalaisuuden edistämiseksi ja sosiaalisesti vahvistamiseksi. Ta-voitteena on kehittää nuorten tavoitteellista toimintaa yhteiskunnassa. Tavoit-teena on myös, että nuoret äänestäisivät valtakunnallisissa vaaleissa yhtä aktii-visesti kuin muu väestö. Sosiaalinen vahvistaminen tarkoittaa nuorille suunnat-tuja toimenpiteitä, joilla parannetaan elämäntaitoja ja ehkäistään syrjäytymistä.

Sosiaalinen vahvistaminen on kohdennettua yhteisöllistä toimintaa, joka keskittyy syrjäytymisen riskiryhmissä oleviin nuoriin.

Nuorisotyö ja – politiikka kuuluvat kunnan tehtäviin. Nuorisotyötä ja – politiikkaa toteutetaan moniammatillisena yhteistyönä paikallisten viranomaisten sekä yhteistyönä nuorten, nuorisoyhdistysten ja muiden nuorisotyötä tekevien järjestöjen kanssa

Kunnan nuorisotyöhön ja – politiikkaan kuuluvat nuorten kasvatuksellinen ohjaus, toimintatilat ja harrastusmahdollisuudet, tieto- ja neuvontapalvelut, nuorisoyhdistyksien ja muiden nuorisoryhmien tuki, liikunnallinen, kulttuurinen, kansainvälinen ja monikulttuurinen nuorisotoiminta, nuorten ympäristökasvatus sekä tarvittaessa nuorten työpajapalvelut ja etsivä nuorisotyö tai muut paikallisiin olosuhteisiin ja tarpeisiin sopivat työmuodot. (L 27.1.2006/72, 7§.)

Salassapitovelvollisuudet ja vastuunjaot ovat puhuttaneet eri toimijoita jo pitkään. On ollut epäselvyyksiä kuka on oikeutettu jakamaan asiakasta koskevaa tietoa. Nuorison parissa työskentelevien työ on vaikeutunut sillä usein tehdään päällekkäistä työtä muiden toimijoiden kanssa. Selkeyttämisen tarpeen vuoksi nuorisolakia uudistettiin monialaisen yhteistyön, etsivän nuorisotyön ja siihen liittyvän tietojen luovuttamisen kohdalta. Uudistetussa laissa on nyt määritelmä erityisestä nuorten ohjaus- ja palveluverkostosta, jonka tehtävänä on koota tietoa nuorista erilaisten päätösten ja suunnitelmien pohjaksi. Uudistettu laki pyrkii takaamaan nuorille suunnattujen palveluiden riittävyden, laadukkuuden ja saatavuuden ja helpottaa nuorten ohjautumista palveluihin tai siirtymistä palvelusta toiseen sekä selkeyttää tiedon kulkeutumista palveluiden välillä.

2.3 Nuorisotyön tehtävät

Nuorisolain (72/2006) mukaan nuorisotyöllä tarkoitetaan ”nuorten oman ajan käyttöön kohdistuvaa aktiivisen kansalaisuuden edistämistä samoin kuin nuorten sosiaalista vahvistamista, nuoren kasvun ja itsenäistymisen tukemista sekä sukupolvien välistä vuorovaikutusta”. Tämä on yksi mahdollinen tapa jäsentää nuorisotyön tehtävät. Nuorisolaki ja sitä täydentävä valtioneuvoston asetus nuorisotyöstä ja – politiikasta (103/2006) säätelevät voimakkaimmin nuorisotyön

valtionhallintoa, nuorisopolitiikan kehittämistä ja yhteensovittamista, kunnallista nuorisotyötä ja järjestöjen valtionavustuksia. (Nieminen 2007, 22.)

Nuorisotyötä tekevillä organisaatioilla on edelleen oikeus määrittellä omat tehtävänsä itse. Nuorisolain ja yksittäisten nuorisotyöorganisaatioiden tarkoituksia palvelevien määritelmien lisäksi tarvitsemme laaja-alaisempia kuvauksia nuorisotyön tehtävistä. Tarvitaan kuvauksia, jotka tavoittavat lainsäädäntöä kattavammin nuorisotyön kokonaisuuden ja mahdollistavat järjestelmällisen nuorisotyön tehtäviä koskevan pohdinnan. Nuorisotyön erittelyllä voidaan paikantaa nuorisotyön asema yhteiskunnassa ja ihmisen elämänculussa sekä jäsentää nuorisotyön muotoja, menetelmiä ja käytäntöjä. (Nieminen 2007, 22–23.)

Nuorisotyön historiankirjoittaja Nieminen erottelee nuorisotyön tehtävät neljään eri funktioon eli yleistehtävään. Nämä neljä perusfunktiota ovat sosialisatiofunktio, personalisaatiofunktio, kompensatiofunktio ja resursointi- ja allokoointifunktio.

Nuorisotyön kehityksen pitkän historian aikana sosiaalisatio- ja personalisaatiofunktio ovat olleet suomalaisen nuorisotyön perustehtävät. Talotyön näkökulmasta juuri nämä funktiot ovat keskeisimmät. Sosialisatiofunktion mukaan nuoret on liitettävä olemassa olevan yhteiskunnan ja lähiyhteisön jäseneksi. Samalla opetetaan nuorille tietoja ja taitoja, joita heiltä edellytetään osallistuksessaan yhteiskuntaan. Sosialisatiota ei tule nähdä ainoastaan sopeuttavana ja yksisuuntaisena prosessina. Sosialisatioon sisältyy myös sellaisten tietojen, taitojen, toimintatapojen ja arvojen välittämistä, jotka mahdollistavat nuorten osallistumisen yhteisöjen ja yhteiskunnan kehittämiseen ja uudistamiseen. (Nieminen 2007, 23.) Nykyisin sosialisatiofunktio sisältää myös periaatteen, jonka mukaan nuoret voivat muuttaa, kyseenalaistaa tai jopa hylätä tiettyjä arvoja, rooleja tai toimintamalleja (Hirvonen 2009,53). Nuorisotalolla sosiaalisatiofunktio näkyy etenkin säännöissä ja arvomaailmassa. Arvoihin pyritään kiinnittämään huomiota niin toiminnalla kuin keskustelemalla.

Personalisaatiofunktion tarkoituksena on vahvistaa nuoren ihmisen persoonallisuutta ja identiteettiä. Tarkoitus on kehittää ja ohjata nuori omaksi itsekseen, joka tunnistaa omat tarpeensa ja pyrkimyksensä. Kyseisen funktion toteuttami-

nen vaatii, että nuorisotyö tunnistaa ja tukee toiminnassa mukana olevan nuoren yksilöllisyyden, ainutlaatuisuuden ja omaleimaisuuden. Personalisaation kannalta on tärkeää, että nuorisotyön ominaispiirre on nuoren vapaaehtoinen mukanaolo, jonka seurauksena nuorisotyöhön kuuluu nuorten tarpeiden kuunteleminen ja kunnioitus. Nuorisotyön on tarjottava tilanteita henkilökohtaiselle kasvulle ja kehitettävä oppimisympäristöjä, joissa voidaan kehittää henkilökohtaisia ominaisuuksia. (Nieminen 2007, 24–25.)

Perustyö nuorisotiloilla toteuttaa parhaimmillaan nuorisotyön personalisaatiofunktioita. Käytännössä funktiota toteutetaan henkilökohtaisella keskustelulla ja nuoren kohtaamisella. Nuoren tukeminen, kannustaminen ja mukaan ottaminen ovat aivan funktion ytimessä. Myös tilan antaminen nuoren omalle ajattelulle on tärkeää.

Kompensaatiofunktion tehtävänä on korjata sosialisatiossa ja personalisatiossa ilmeneviä puutteita ja vaikeuksia. Kompensaation tavoitteena on korjata nuorten tasa-arvoon, yhdenvertaisuuteen ja henkilökohtaiseen elämänhallintaan liittyviä ongelmia sekä kohdistaa toimintaa heikommassa asemassa oleviin ja erityisryhmien nuoriin. Kompensaatiofunktioita toteutetaan etenkin erityisnuorisotyöllä ja lastensuojelun kaltaisilla menetelmillä. (Nieminen 2007, 25.)

Nuorisotyön resursointi- ja allokointifunktio liittyy yhteiskunnan nuorille osoittamiin voimavaroihin ja niiden suuntaamisen vaikuttamiseen. 1960-luvulta lähtien resursointi- ja allokointifunktio on osoitettu nuorisotyön julkishallinnon tehtäväksi ja sitä on pyritty toteuttamaan nuorisopolitiikan avulla. Funktion menestyksekkäs toteuttaminen vaatii nuorisotyön lisäksi muiden toimialojen ja yhteiskunnallisten valtakeskusten aktiivisuutta nuoria koskevissa kysymyksissä (Nieminen 2007, 25–26.)

Yllämainitut funktiot eivät ole toisiaan poissulkevia, vaan funktioita voidaan toteuttaa samanaikaisesti. Monifunktioisuus ja funktionaalinen eriytymättömyys leimaavat nuorisotyötä enemmän kuin useita muita nuorten parissa työskenteleviä toimialoja. On myös muistettava, että nuorisotyö ei ole ainoa ohjaava instituutio ja tämän vuoksi on tiedostettava mikä on nuorisotyön erityisalue kyseisissä funktioissa. (Nieminen 2007, 27.)

Neljän perusfunktion lisäksi Nieminen (2007, 27) esittelee piilofunktiona toimivan kontrollifunktion. Kontrollifunktio on aikoinaan ollut tietoista, mutta nykyisin ei nuorisotyön omissa julkilausutuissa tavoitteissa kuitenkaan esiinny suoraan kontrollifunktioon liittyviä pyrkimyksiä. Nuorisotyötä on historian saatossa käytetty hyvinkin tietoisesti nuorten sosiaalisen kontrollin välineenä. Toiminnan tarkoituksena on ollut tuoda vapaa-aikaansa kaduilla viettävät nuoret kasvattajien silmien alle. Funktion avulla on sopeutettu nuoria vallitsevaan yhteiskuntaan, valtajärjestykseen ja aikuisten soveliaana pitämiin käyttäytymistapoihin. Käytännössä kuitenkin nuorten vapaa-ajanvalvonta on nuorisotyön julkilausumaton tehtävä. Talotoiminnan näkökulmasta kontrollifunktio voi olla näkyvin funktio nuorille. Talolla nuoriso-ohjaajat jakautuvat sinne missä nuoretkin ovat: yksikään tila ei saisi jäädä ”vartioimatta”.

2.4 Nuorisotyön oppimisympäristöt

Nuorisotyön toimintaympäristöt voidaan nähdä oppimisympäristöinä, joissa nuorisotyöntekijät ja vapaaehtoiset ohjaajat motivoivat, innostavat ja auttavat nuoria oppimaan omista kokemuksistaan ja merkityksellisinä pitämistään asioista. Tyypillistä nuorisotyön oppimisympäristöille on epämuodollinen luonne, ja ne kuuluvatkin nonformaalisen kasvatuksen alueelle. Nonformaalinen kasvatusta on nuorisotyössä käytännön toimintaan suuntautunutta ja vapaaehtoisuuteen perustuvaa, mutta samalla tietoista, tavoitteellista ja ohjattua toimintaa. (Nieminen 2007, 28.)

Nuorisotyön oppimisympäristöjen rakenteellisia tekijöitä on neljä: kohderyhmä, sosiaalimuoto, organisointimuoto ja tila. Kohderyhmältään oppimisympäristö voidaan suunnata avoimesti kaikille nuorille tai tietyille rajatulle nuorisoryhmälle. Kohderyhmänä voidaan nähdä eri-ikäiset nuoret, eri etniset ryhmät tai sukupuolisensitiiviset ryhmät. Avoin nuorisotalo toiminta on yleensä rajattu ikäryhmiin. (emt., 29.)

Sosiaalimuodoilla tarkoitetaan niitä vuorovaikutuskokonaisuuksia, joissa nuoria kohdataan, ohjataan ja tuetaan. Tyypillisin nuorisotyön sosiaalimuoto on ollut pienryhmä. Ryhmän asema nuorten elämässä on muutenkin ollut tunnusomai-

sin toimintaympäristö, joten pienryhmät ovat ansainneet paikkansa nuorisotyön tärkeimpänä sosiaalimuotona. Muita sosiaalimuotoja ovat yhteisöllinen, alueellinen, kansallinen, ylikansallinen ja globaali. (emt., 29–31.)

Nuorisotyön organisaatiomuotoja voi olla pysyvämuotoinen, projektimuotoinen, vapaaehtoisperusteinen, ammattilaisperusteinen, ammattikuntakeskeinen ja moniammatillinen. Nuorisotaloilla toimintaan sisältyy pysyviä nuorten kasvua tukevia oppimisympäristöjä, jotka mahdollistavat pitkäaikaisen mukanaolon. Pysyvämuotoiset oppimisympäristöt myös säilyttää perusmuotonsa ja tarkoituksensa nuorten vaihdettuakin. (emt., 30.)

Nuorisotyön oppimisympäristöjen tilalla tarkoitetaan sitä fyysistä ympäristöä, jossa toimintaa järjestetään. Kansalaisjärjestöjen nuorisotyötä tehdään tyypillisesti yksityisissä sisätiloissa kun puolestaan kunnat järjestävät toimintaa julkisissa tiloissa. Nämä ovat oppimisympäristöjen perusresursseja. Nuorisotyöhön on kehitelty myös sellaisia toimintoja, joissa nuorisotyö menee nuorten luokse, esimerkiksi etsivä nuorisotyö. (emt., 31.)

Oppimisympäristönä nuorisotalot tarjoavat epävirallista ja vapaaehtoista arkioppimista. Avoimet nuorten illat mielletään kunnallisen nuorisotyön perustehtäväksi tai jopa kulmakiveksi. Onnistuneesti ja laadukkaasti toteutettuna avoimet illat voi olla yksi nuorisotyön kasvatustyön menestystarinoita. (Hovi & Westman 2009, 11.) Tätä epävirallista oppimista pidetään myönteisenä, tehokkaana, sillä virallinen koulutus saattaa joskus olla tehotonta ja epämiellyttävää.

Avoimet ovet tarkoittavat nuorisotoiminnassa, toimintaa johon kaikilla nuorilla on mahdollisuus osallistua. Avointen ovien toimintaa järjestetään pääsääntöisesti nuorisotalossa tai – tilassa ja tavoitteena on tarjota matalan kynnyksen kokoon-tumispaikkaa. Nuorisotilat tarjoavat nuorelle paikan, jossa he voivat tavata kavereitaan ja nuorisotyöntekijöitä. Nuorisotiloilla nuoret voivat pelata pelejä, kuten biljardia, pingistä ja konsolipelejä, lukea lehtiä, katsoa televisiota, kuunnella musiikkia tai vai oleilla. Nuorisotilat ovat useimmiten tarkoitettu alle 18-vuotiaille. (Kemppinen 1999, 39–41.)

Vuoden 2008 nuorisobarometrin mukaan viisi kuudesta nuoresta pitää tärkeänä, että heillä on jokin sisätila, johon he voivat kokoontua vapaamuotoisesti (Myllyniemi 2008, 88). Nuorille on tarjolla paljon tekemisen tiloja, mutta ne ovat suunniteltu tiettyyn toimintaan ja niitä valvoo tietty auktoriteetti. Kahvilassa tulee ostaa jotakin, elokuvasalissa katsotaan elokuvia, kuntosalilla urheillaan. Näiden tilojen lisäksi nuoret tarvitsevat vapaampia tiloja. Nuoret voivat myös tarvita turvapaikkaa, johon voi hakeutua suojaan niiltä suorituspaineilta, joita koulu, perhe, yhteisö tai muu yhteiskunta nuorille asettavat (Kiilakoski 2011, 174–175).

Kemppinen (1999, 43) painottaa, että nuorisotilan päätehtävänä ei ole mahdollistaa nuorten oleilua. Nuorisolle on tärkeää suoda aikaa ja tilaa, mutta toiminnan tulee olla tavoitteellista. Nuorisotilalla nuorilla on mahdollisuus keskustella turvallisten aikuisten kanssa heille tärkeistä asioista. Pintapuolisen keskustelun lisäksi nuoria voidaan haastaa kohtaamaan ja kyseenalaistamaan ennakkoluuloja, päihteitä ja erilaisuutta. Biljardin peluun ohessa ammattitaitoinen nuorisotyöntekijä pystyy keskustelemaan koulunkäynnistä ja päihteidenkäytöstä. Avoimen toiminnan tavoitteena onkin nuorten elämänhallinta- ja vuorovaikutustaitojen vahvistaminen. Toiminnan lähtökohtana ovat nuorten toiveet ja tarpeet, mutta myös nuorisotyöntekijän osaaminen ja kiinnostuksen kohteet vaikuttavat työn sisältöön (Kylmäkoski 2007, 394–400).

Nuorisotyön kentällä puhutaan talotyöstä ja tilatyöstä, jotka ovat yleisesti käytössä olevia termejä. Toimintaa kutsutaan avoimiksi oviksi tai avoimiksi nuorten illoiksi, jotka nähdään avoimina kaikille kohderyhmän nuorille. Periaatteellisella tasolla kuka vain kohderyhmärajaukseen kuuluva henkilö on tervetullut talolle. Alueellinen nuorisotyö viittaa siihen, että talon merkitys alueella ulottuu talon seiniä paljon laajemmalle. Alueellisesta nuorisotyöstä puhuttaessa annetaan ymmärtää, että talo itsessään ei ole niin keskeinen, vaan tärkeämpää on nuorisotyön muotoutuminen alueelliseksi toimijaksi, jolla on selvästi oma paikkansa. (Kiilakoski 2010.)

Nuorisotyöntekijät puolestaan puhuvat kohtaavasta – ja perusnuorisotyöstä. Nuorisotutkija Tomi Kiilakoski kokee tärkeäksi tiedostaa, että vaikka puhutaan eri termeillä, puhutaan silti jollakin tapaa samasta kehittämisen kohteesta. (Kiilakoski 2011, 159.)Tämän kehittämisen kohteen tulisi vastata paikallisten nuor-

ten tarpeisiin ja tarjota sen mukaista palvelua kaikille nuorille. Toiminnan tulisi seurata nuorten toimintaa ja tarjota yksittäisille nuorille luottamuksellista tukea ja ohjausta ja tarvittaessa tehdä puuttuvia interventioita nuorten elämään. (Cederlöf 2004, 53.)

3 NUORTEN HYVINKÄÄ

Hyvinkää on Suomen 23. suurin kaupunki ja se sijaitsee Pohjois-Uudellamaalla reilun puolen tunnin päässä pääkaupungista. Asukkaita on hieman alle 46 000, joista reilu 7000 on 7-19-vuotiaita. Hyvinkään n.4750 oppivelvollisen lapsen ja nuoren perusopetuksesta huolehtii 19 perusopetusta antavaa yksikköä, joista 5 on kyläkouluja, yksi ruotsinkielinen ja kaksi erityiskoulua. Hyvinkäällä on neljä yhtenäiskoulua, joissa opetusta annetaan vuosiluokille 1-9. Lukio-opintoja järjestetään kahdessa lukiossa ja ammatillista opetusta Hyriassa. (Hyvinkään kasvatus ja opetus.)

Hyvinkäällä 95 prosenttia puhuu äidinkielenään suomea. Suomen kansalaisten lisäksi suurimmat väestöryhmät kaupungissa ovat virolaiset sekä venäläiset. Myös Afganistanista ja entisen Serbian ja Montenegron alueelta on saapunut huomattavasti kaupunkiin muuttajia. Ulkomailta Hyvinkäälle muuttaneista suurin ikäryhmä on 15- 29-vuotiaat. (Tilastokeskus 2011). Peruskouluikäisille maahan muuttaville oppilaille annetaan peruskouluun valmistavaa opetusta suomen kielen taitotasoon A1.2 asti, jonka jälkeen oppilaat integroidaan heille sopivaan luokkaan.

Harrastusmahdollisuudet Hyvinkäällä painottuvat selvästi urheiluun. Kaupunki on kasvustaan huolimatta säilyttänyt luonnonläheisyytensä ja tarjoaa liikunnan ystäville erinomaiset harrastusmahdollisuudet. Suosituimmat ulkoilukohteet sijaitsevat Sveitsin alueella, jossa on luonnonpuisto, uimala ja laskettelukeskus. Itsenäisten ulkoilumahdollisuuksien lisäksi Hyvinkäällä toimii yli sata harraste-seuraa.

Keväällä 2012 Hyvinkään kaupungin Nuorisopalvelut pelkäsivät, että kevään aikana valmistuva kauppakeskus Willan ensimmäinen vaihe vähentäisi nuoriso-

talojen kävijämääriä. Kauppakeskus Willa on Suomen yksi suurimmista kauppakeskuksista ja se sijaitsee aivan Hyvinkään ydinkeskustassa. Willan toinen vaihe avattiin lokakuussa 2012. Nuorisotyöntekijät eivät kuitenkaan ole huomanneet suurta eroa kävijämäärissä. Vakituiset kävijät käyvät edelleen talolla yhtä usein kuin ennenkin. Talon aukiolopäiviä on supistettu aikaisemmasta, joten oletuksena on, että nuoret haluavat olla talolla kun siihen on mahdollisuus. Kauppakeskukseen mennään silloin, kuin ei ole muuta tekemistä. Etenkin on huomattu, että keskiviikkoisin on Willassa huomattavasti talon nuoria.

3.1 Hyvinkään kaupungin Nuorisopalvelut

Hyvinkään Nuorisopalvelut tekee ennaltaehkäisevää työtä, jolla tuetaan nuorten omaa elämänhallintaa. Tätä perustehtävää toteutetaan tuottamalla nuorisopalveluita ja tekemällä poikkihallinnollista, moniammatillista, seutukunnallista, valtakunnallista ja kansainvälistä yhteistyötä sekä tukemalla yhdistystoimintaa avustusten, toimitilojen ja yhteistyön kautta (Toimintakertomus 2011). Hyvinkään Nuorisopalveluiden toiminta on pääsääntöisesti suunnattu 13–17-vuotiaille nuorille.

Hyvinkään Nuorisopalveluilla työskentelee nuorisotoimen johtajan lisäksi 12 vakituista työntekijää ja kolme iltaohjaajaa. Kahta erityisnuorisotyöntekijää ja nuorisosihteerää lukuun ottamatta kaikki työntekijät tekevät perinteistä talotyötä. Henkilökunta koostuu yhteisöpedagogeista, sosionomeista ja nuoriso- ja vapaa-ajanohjaajista.

Hyvinkään Nuorisopalveluilla on kaksi nuorisotilaa, joissa järjestetään perinteisiä nuorten avoimia iltoja. Nuorisotilojen lisäksi toimintaa järjestetään vanhalla Välenojan nuorisotalolla sekä Hakalassa. Nuorisopalvelut omistavat myös leirikeskuksen Rytkössä. Nuorisotalo Silta on nuorisotiloista suurin ja se sijaitsee aivan Hyvinkään keskustassa. Silta on kaksikerroksinen vanha hotelli, joka on kunnostettu vastaamaan Nuorisopalveluiden vaatimuksia. Tilaa kahdessa kerroksessa on yhteensä noin 400 neliometriä. Alakerrassa nuorilla on käytössään keittiö, oleskelutila ja 10 tietokonetta. Yläkerrassa puolestaan löytyy biljardi- ja pingispöytiä, PlayStation ja TV-huone. Nuorisotalo Silta toimii myös kaikkien

Nuorisotyöntekijöiden toimistotilana. Nuorisotalo Sillassa avoimia iltoja pidetään tiistaisin ja torstaisin klo 18–20.30 ja perjantaisin klo 18–22. Silta on pääsääntöisesti varattu Nuorisopalveluiden käyttöön, mutta myös ulkopuolisten on mahdollista varata tilaa käyttöön.

Nuorisotalo Silta on ollut toiminnassa jo 1970-luvulta lähtien. Yli 80-vuotias talo toimi aikaisemmin muun muassa pankkina, hotellina ja ravintolana. Vuonna 2009 Silta peruskorjattiin ja rahaa kyseisen arvorakennuksen remontiin käytettiin lähes 1,5miljoonaa euroa. Vuoden kestäneen remontin jälkeen Silta avattiin helmikuussa 2010 jälleen nuorisotoiminnan käyttöön. Remontin yhteydessä työntekijöiden toimistot siirrettiin Sillan katon alle.

Nuorisotalo Sillan lisäksi avoimia iltoja järjestetään Martin nuorisotilalla, joka sijaitsee Martintalon yhteydessä. Tiloissa on kaksi kerhohuonetta ja monitoimitali, jota käytetään yhteiskäyttönä opetuspalveluiden kanssa. Martin nuorisotilalla iltoja järjestetään maanantaisin ja keskiviikkoisin klo 18–20.30 ja lauantaisin klo 18–22. Avointa toimintaa kuvataan turvalliseksi vaihtoehdoksi viettää vapaa-aikaa nuoriso-ohjaajien valvonnassa ja muiden nuorten kanssa.

Avointen nuorisotaloiltojen lisäksi nuorisopalvelut tarjoavat monipuolista kerhotoimintaa. Tarjontaa on laidasta laitaan eri asioista kiinnostuneille nuorille. Tarjolla on muun muassa kansainvälisyysklubi, ilmaisutaidon kerho, warhammeria, mediataitoja, animea ja paljon muuta. Kaikki kerhot ovat avoimia eikä niihin tarvitse ilmoittautua etukäteen lukuun ottamatta kansainvälisyysklubia. Keväällä 2013 syntyi kaksi uutta kerhoa: pojille herrasmiesklubi ja tytöille tsirbulaklubi. Molemmat kerhot syntyivät avoimessa toiminnassa syntyneiden huomioiden pohjalta.

Ohjaustoiminnan lisäksi Hyvinkään Nuorisopalveluiden työmuotoina ovat erityisnuorisotyö ja tieto- ja neuvontapalvelut. Erityisnuorisotyöntekijöitä on tällä hetkellä kaksi ja heidän työnkuvaan kuuluu auttava ja tukeva pienryhmä- ja yksilötyö nuorten kanssa. Sen lisäksi erityisnuorisotyöntekijät tekevät katutyötä eli kaduilla kiertelyä keskustassa, kaupunginosissa ja kaikkialla missä nuoret viettävät aikaansa.

Uutena työmuotona avattiin syksyllä 2012 Hyvinkään Pelitalo nuorisotalo Siltaan. Pelitalo on kehitetty yhdessä Valtakunnallisen verkkonuorisotyön kehittämiskeskuksen Verken kanssa. Pelitalon tarkoituksena on tukea ja mahdollistaa nuorten pelikulttuuriharrastusta. Nuori voi tulla Pelitaloon vapaasti pelaamaan pelejä joko itsekseen tai kaverin kanssa. Pelitalossa on aina paikalla ammattitaitoinen ohjaaja, joka ohjaa ja neuvoo. Pelitalossa pyritään siihen, että osallistumisesta on nuorelle hyötyä joko harrastuksen laajentamisessa, uusien sosiaalisten kontaktien luomisessa tai siitä voi olla hyötyä koulutus- ja työelämässä. Pelitalo on auki maanantaisin klo 16–20.30.

Vuoden 2011 aikana avoimia iltoja pidettiin nuorisotalo Sillassa 137 kertaa. Kevään ja syksyn aikana tavoitettiin 474 yksittäistä nuorta ja käyntimääriä oli yhteensä 6630. Keskimäärin yhtenä iltana talolla kävi reilu 48 nuorta. Käyntimääristä 66 prosenttia oli poikien ja 34 prosenttia tyttöjen. (Toimintakertomus 2011).

Kuva 1: Nuorisotalo Silta

3.2 Nuorisotalo Silta nuorisotyöntekijöiden näkökulmasta

Hyvinkään kaupungin Nuorisopalveluiden työntekijät kokevat Sillan olevan tärkeä paikka nuorille. He näkevät nuorisotalon paikkana, jonne kaikki ovat tervetulleita ilman kiusaamisen pelkoa. He tosin myös tiedostavat, että tällä hetkellä Sillassa käy tietty vahva porukka, joka ei päästä sisälle muita nuoria.

Tärkeimmäksi tavoitteeksi nuorisotyöntekijät kokevat turvallisen vapaa-ajanviettopaikan tarjoamisen. Tavoitteena on, että Silta olisi paikka johon voi tulla ja vain olla rauhassa ilman suorittamista. Tavoitteiksi nuorisotyöntekijät mainitsevat myös mielekkään tekemisen ja vertaiskontaktien luomisen.

Sillassa käy tiettyä porukkaa, aina samat tyypit, mutta niin on myös esim. Martissa. En tiedä onko se sitten niin huono asia. Ihmisillä on tapana ryhmäytyä, eikä kukaan kuulu saman tien porukkaan. Mielestäni Siltaan voi tulla hyvin yksinkin pelkäämättä, täällä on kuitenkin aina ohjaajat paikalla. Uusiin ihmisiin tutustuu vain tutustumalla. Muutenkin porukka, joka täällä käy, on hyvin monenkirjavaa, enkä ole silti huomannut mitään yhteen-törmäyksiä. (Nuorisotyöntekijän sähköpostihaastattelu1)

Muutamalle ohjaajalle nuorisotalo Silta on myös työpaikan lisäksi henkisesti tärkeä paikka. Talon eteen tehdään paljon töitä kuten siivoamista ja kiinteistöstä huolehtimista. Vaikka toiminta välillä ärsyttää, niin talo pitää heille arvokkuutensa. Yksi ohjaajista kokee Sillan tärkeäksi paikasta myös sen takia, että hän kävi Sillassa ollessaan itse nuori.

4 OPINNÄYTETYÖSSÄ SOVELLETUT MENETELMÄT JA NIIDEN LUOTETTAVUUS

Opinnäytetyön tavoitteena oli selvittää:

1. Mitä mieltä paikalliset nuoret ovat nuorisotalo Sillasta?
2. Millainen maine nuorisotalo Sillalla on?
3. Millaisista syistä nuoret eivät käy Sillassa?

4.1 Kyselyn suunnittelu ja toteutus

Tavoitteenani oli saada laaja aineisto niiltä nuorilta, jotka eivät käy talolla. Kyselytutkimuksen tekeminen tuntui parhaalta ratkaisulta, koska haastattelut olisivat vieneet liian paljon aikaa. Webropol-ohjelman käyttämiseen päädyin sen helpon käytettävyyden vuoksi. Lisäksi se vähentää virheiden tekemisen mahdollisuutta, koska vastaukset menevät suoraan ohjelman rekisteriin. Opinnäytetyössäni käytän sekä määrällistä tutkimusotetta että laadulliseen tutkimukseen kuuluvia avoimia kysymyksiä.

Kyselyn avulla pystytään keräämään laajasti tutkimusaineistoa säästämällä aikaa ja vaivaa. Tutkimukseen voidaan saada paljon henkilöitä, jotka vastaavat samoihin kysymyksiin. Kyselyllä saatuja tuloksia voi kuitenkin olla vaikeaa tulkita. Huomattavasti suurin ongelma on, ettei tutkija pysty esittämään kyselyyn vastanneille tarkentavia kysymyksiä. Tällöin vastaukset voivat jäädä vaikeiksi tulkita tai perimmäinen vastaus saamatta. Vastaajat eivät välttämättä myöskään ota kyselyä vakavasti, eivätkä ole pyrkineet vastaamaan huolellisesti ja ajatuksella. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2009, 194–195.)

Kyselyä laadittaessa on oltava erityisen huolellinen, sillä lomakkeen kysymykset luovat perustan koko tutkimukselle. Jotta päästäisiin mahdollisimman totuudenmukaisiin tuloksiin, on kyselylomakkeen laadintaan käytettävä runsaasti aikaa ja vaivaa. Kysymykset on muotoiltava niin, että ne voidaan ymmärtää vain yhdellä tavalla. Myös koko lomakkeen on oltava selkeä ja helposti ymmärrettävä. Kysymykset voivat olla vastaajille hankalia ymmärtää heikon ilmaisun tai puutteellisten tietojen vuoksi (Hirsjärvi ym. 2009, 195). Kysymykset on hyvä suunnitella sellaiseen järjestykseen, että ensimmäisenä vastaaja kohtaa helpoimmat kysymykset ja viimeisenä vaikeimmat ja arkaluontoisimmat kysymykset (Valli 2001, 100).

Kyselylomakkeen suunnittelun aloitin heti opinnäytetyön aiheen varmistuessa lokakuussa. Halusin luoda mahdollisimman tiiviin, mutta laajan kyselyn, johon nuorten olisi helppo vastata. Nuorisopalveluiden mielipiteitä kuunnellen ja ohjaavan opettajan ohjeita noudattaen kyselyyn valikoitui lopulta 18 kysymystä, joista 17 oli pakollisia. Ensimmäiset 7 olivat helppoja kysymyksiä, joita tulen

käyttämään taustamuuttujia. Tällaisia oli esimerkiksi luokka-aste ja sukupuoli. Useimmat kysymykset olivat monivalintakysymyksiä, joihin pystyi myös vastaamaan omin sanoin. Kolme kysymystä on muodostettu arvosanamenetelmällä, jossa pitää arvostella sanojen toteutumista Sillassa asteikolla 1-5. Täysin avonaisia kysymyksiä oli kaksi. Nämä kysymykset olivat tarkoituksella vaikeampia, joihin toivoin saavani edes muutaman hyvän kommentin.

Kysely oli tarkoitus suorittaa ryväsoitana Hyvinkäällä sijaitseviin kouluihin. Tässä kyselyssä kohdejoukkoina toimivat ennalta valittujen koulujen kolme satunnaisesti valittua luokkaa. Perusjoukkona ovat kaikki hyvinkääläisnuoret. Hyvinkäällä on kuusi koulua, joissa perusopetusta tarjotaan 7-9-luokille. Valitsimme yhdessä opinnäytetyön tilaajan ja avoimen toiminnan vastaavan kanssa Härkävehmaankoulun, Pohjoispuiston koulun ja Tapainlinnan koulun. Härkävehmaan ja Pohjoispuiston koulut sijaitsevat lähellä Siltaa ja näistä kouluissa on siten eniten potentiaalisia talokävijöitä. Tapainlinnan koulu valittiin myös sen sijainnin vuoksi: Tapainlinna sijaitsee kahden nuorisotalon välissä.

Lähetimme opinnäytetyöntilaajan nimissä sähköpostia näiden koulujen rehtoreille ja pyysimme heitä osallistumaan kyselyyn. Annoin myös mahdollisuuden kieltäytyä osallistumasta. Halusin tehdä osallistumisesta mahdollisimman helppoa, joten annoin rehtoreiden itse valita sopivat luokat vastaamaan. Kustakin koulusta oli tarkoitus valita yksi luokka per luokka-aste. Näin kyselyyni olisi vastannut yhdeksän luokkaa. Aineiston keruu oli tarkoitus suorittaa 19.–30.11.2012, mutta tuona aikana ainoastaan yksi koulu oli vastannut kyselyyn. Muistutusviestien jälkeen kaksi muuta koulua vastasi 21.12.2012 mennessä.

Aineiston keruun jälkeen tarkastelin tuloksia webropol-ohjelman raportointiosion avulla. Analysointimenetelminä käytin tilastollisesti kuvaavaa analyysiä ja teemoittelua. Kuvaan tutkimusaineistoa tilastollisesti ja havainnollistan graafisesti. Avoimet vastaukset kävin yksitellen tarkasti läpi, eritellen vastauksista tietoa antavat ja epävarmat vastaukset toisistaan. Jaottelin vastaukset myös teemoihin, jolloin pystyin hahmottamaan vastauksia prosentuaalisesti.

Tuloksia tarkastellessani ristiintaulukoin vastauksia erilaisin perustein. Merkittävimmät eroavaisuudet löytyivät tyttöjen ja poikien, sekä talolla käyneiden ja ta-

lolla käymättömien välillä. Näitä tuloksia tarkastelen muun muassa kaavioiden avulla.

4.2 Sovellettujen menetelmien luotettavuuden arviointi

Tutkimuksen reliaaabeliudella tarkoitetaan mittaustulosten toistettavuutta eli kykyä antaa ei-sattumanvaraisia tutkimustuloksia. Käytännössä tämä tarkoittaa, että tutkijalla ei ole vaikutusta tutkimustulokseen. Toistettaessa kysely, saman henkilön tulisi antaa täsmälleen sama tulos. (Vilka 2005, 161.) Validius tarkoittaa mittarin kykyä mitata juuri sitä, mitä tutkimuksella on tarkoituskin mitata. Menetelmät ja mittarit eivät välttämättä vastaa todelliseen kysymykseen, jota tutkija uskoo tutkivansa. (Hirsjärvi ym. 2009, 231–232.)

Opinnäytetyössäni käyttämä aineisto on hankittu webropol-ohjelman kautta, johon nuoret vastasivat kouluajalla. Reliaabeliutta on vaikea arvioida, sillä en tiedä minkälaisissa oloissa nuoret ovat kyselyyn vastanneet. Tarkoitus oli, että nuoret saisivat vastata hiljaisessa tietokonehuoneessa. Vastausten kellonajoista päätellen koko luokka on mennyt vastaamaan samaan aikaan. Käytännössä tämä tarkoittaa, että kaverit ovat päässeet istumaan vierekkäin, jolloin keskustelu ja toisten vastausten kopioiminen on ollut mahdollista. Suurin osa vastaajista ei kuitenkaan tunne minua eikä heillä ole ollut mitään syytä vääristellä totuutta, koska vastaukset on annettu nimettömästi.

Kyselytutkimuksen haasteena on motivoida nuoria vastaamaan rehellisesti ja huolellisesti. Koskaan ei voi tietää miten vakavasti vastaajat ovat kyselyyn vastanneet. Myöskään ei voida tietää, ovatko vastausvaihtoehdot onnistuneita vastaajien kannalta (Hirsjärvi ym. 2009, 195).

Validiteetin kannalta oli haastavaa laatia yksinkertainen kyselylomake, niin että nuoret eivät voi ymmärtää kysymyksiä väärin. Pyrin poistamaan vaikeimmat sivistyssanat ja käsitteet. Testasin kyselylomaketta muutamalla Sillan kävijällä ennen kyselyn suorittamista. Kaikki ymmärsivät kysymykset hyvin eikä heille jäänyt epäselviä kohtia.

Omasta mielestäni kyselyni reliabiliteetti ja validiteetti ovat hyvällä tasolla. Nuorilla ei ollut mitään syytä valehdella kyselyssä, koska heitä ei pysty jälkeenpäin yhdistämään antamiinsa vastauksiin. Ketään nuorta ei ole pakotettu vastaamaan ja koen myös, että nuoret ovat mielellään vastanneet kyselyyn. Kyselyyn vastaamisen kulunut aika on lyhentänyt varsinaista opiskeluaikaa koulussa. Kyselylomake laadittiin huolellisesti ja vastaavat täysin siihen, mitä olen aikonutkin tutkia. Kysymyksiin vastaaminen oli monivalintakysymysten takia yksinkertaista ja nopeaa. Lisäksi kysymyksissä oli vapaata vastaustilaa, joka mahdollisti oman vastauksen kirjoittamisen.

Käytin ensimmäistä kertaa webropol-ohjelmaa tätä opinnäytetyötä tehdessäni. Muutaman kerran olin vastannut ohjelmalla tehtyihin kyselyihin, mutten koskaan ollut perehtynyt asiaan. Varsinkin ohjelman raportointi-osio oli aivan uusi asia. Jos nyt aloittaisin uudestaan opinnäytetyön tekemisen, perehtyisin webropoliin enemmän. Raportointiin tutustuminen ennen kyselyn julkaisemista olisi varmasti muuttanut kyselyä hieman. Etenkin kysymyksiä 12–14 olisin muokannut helpommin raportoitaviksi.

Kyselylomaketta laatiessa tulisi noudattaa käskyä ”pieni on kaunista”. Jos kysyy liian paljon asioita, menettää otteensa varsinaiseen kysymykseen. Näin jälkikäteen ajatellen olisin voinut karsia kysymyksiä, jotta olennainen olisi päässyt esiin. Myös tämän opinnäytetyön aikataulun pitkittyminen on saanut ajatukset välillä sekaisin, joten olennaisessa asiassa pysyminen on ollut vaikeaa.

Se, että olen itse töissä Sillassa, oli vain ja ainoastaan hyvä asia. Koen, että kysymykset ovat näin ollen enemmän kokemusperäisempiä ja vastausvaihtoehdot järkevämpiä. Syksyn aikana pystyin havainnoimaan ja kuuntelemaan nuorten mielipiteitä, joita pystyin käyttämään hyödyksi kyselylomaketta laatiessani. Minulla on myös hyvät suhteet muihin nuorisohjaajiin, joten ongelmatilanteissa ei ole ollut vaikeaa saada apua. Sain myös Nuorisopalveluilta paljon pohjamateriaalia ja aikaisempia tutkimuksia käyttööni.

5 TUTKIMUSTULOKSET

Seuraavaksi käsittelen saamistani vastauksista muodostuneet tulokset. Lähes 6 viikkoiseksi muodostuneen aineiston keruun aikana sain yhteensä 143 vastausta. Tarkoituksena oli saada yhteensä 9 luokkaa vastaamaan kyselyyn, mutta todellisuudessa siihen tulokseen ei aivan päästy.

Taustatietoina nuorten täytyi ilmoittaa sukupuoli, luokka-aste, äidinkieli ja koulu. Vastaajista 56 prosenttia oli poikia ja 44 prosenttia tyttöjä. 39,9 prosenttia vastaajista oli 7.-luokkalaisia, 34,3 prosenttia 8.-luokkalaisia ja 25,2 prosenttia 9.-luokkalaisia. Lisäksi yksi vastaaja suoritti jotakin muuta luokka-astetta. Äidinkielenään suomea puhuvia oli 140 vastaajaa.

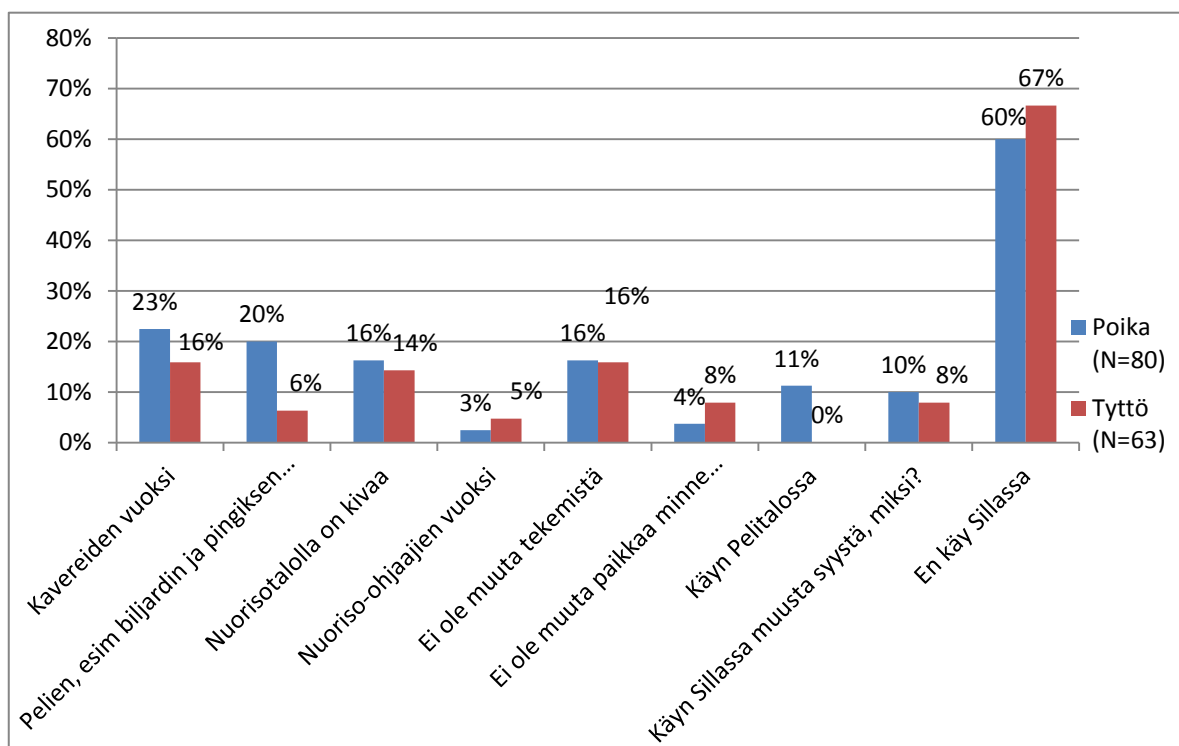
Taustakysymyksinä kysyin myös harrastuksista ja kaverien määrästä. Ainoastaan 12,6 prosentilla vastaajista ei ollut minkäänlaista harrastusta. Suurin osa näistä kertoi viettävänsä vapaa-aikansa kavereiden kanssa. 60 prosenttia vastasi harrastavansa liikuntaa tai urheilua ja lähes 40 prosenttia tietokoneella pelailua. Kaverien määrä puolestaan vaihteli tasaisesti kolmesta yli kahteenkymmeneen. 2 prosenttia ilmoitti, etteivät omista kavereita ollenkaan.

5.1 Sillassa käyminen

Yli 36 prosenttia kertoi, ettei ole käynyt Sillassa. Harvoin ja satunnaisesti käyviä oli 48 prosenttia. Ainoastaan 6 prosenttia käy monta kertaa viikossa ja 3 prosenttia noin kerran viikossa. Käyntikertojen määrä ei vaihdellut luokka-asteesta riippumatta.

Monivalintakysymyksessä ”Miksi käyt Nuorisotalo Sillassa?” olin listannut 7 eri vaihtoehtoa, jotka kaikki saivat tasaisesti kannatusta. Vastaajan oli tässä kysymyksessä mahdollisuus valita useampi vaihtoehto. 20 prosenttia ilmoitti tulevansa talolle kavereiden vuoksi ja 16 prosenttia, ettei heillä ole muuta tekemistä. Pelit, kuten biljardi ja pingis houkuttelevat selvästi enemmän poikia kuin tyttöjä. Lisäksi 11 prosenttia pojista valitsi pelitalon ja tytöistä ei yksikään.

Pelaamisen suosio on siinä, että se on ennen kaikkea nuorelle sosiaalista toimintaa, jonka parissa voi viettää vapaa-aikaa kavereiden kanssa ja vaihtaa samalla kuulumisia. Sosiaalisen luonteen kautta pelit myös mahdollistavat nuorille identiteetin rakennuksen ja luomisen osana ryhmää. (Kankaanranta, Kirjavainen, Nousiainen & Ukkonen 2006, 126.) Tämän vuoksi kaikki pelaamiseen soveltuvat välineet, kuten biljardipöytä, pingispöytä, lautapelit ja konsolipelit ovat tärkeitä nuorisotilalla.

Kaavio 1: Syyt käymiseen

Jätin kysymyksen loppuun avoimen kohdan, jossa sai itse kertoa miksi käy talolla. Neljä nuorta oli vastannut ilmaisen ruuan ja 6 nuorta vastasi, että siellä on pakko käydä koulun kanssa. Tällaisia tapahtumia on esimerkiksi 6.-luokkalaisten päihdekupla ja 7.-luokkalaisten ryhmäyttäminen. Sillassa toteuttavien koulupäivien tehtävänä on teeman lisäksi tutustuttaa nuoret nuorisotaloon, jolloin kynnyksellä tulla uudestaan pienentyy. Lisäksi erilaisin kouluyhteistyön muodoin tunnettavuus koulujen ja Nuorisopalveluiden välillä lisääntyy ja yhteydenpito helpottuu. Syksyllä 2011 Nuorisopalveluiden kouluissa toteuttamat toiminnot kirjattiin myös koulujen opetussuunnitelmaan.

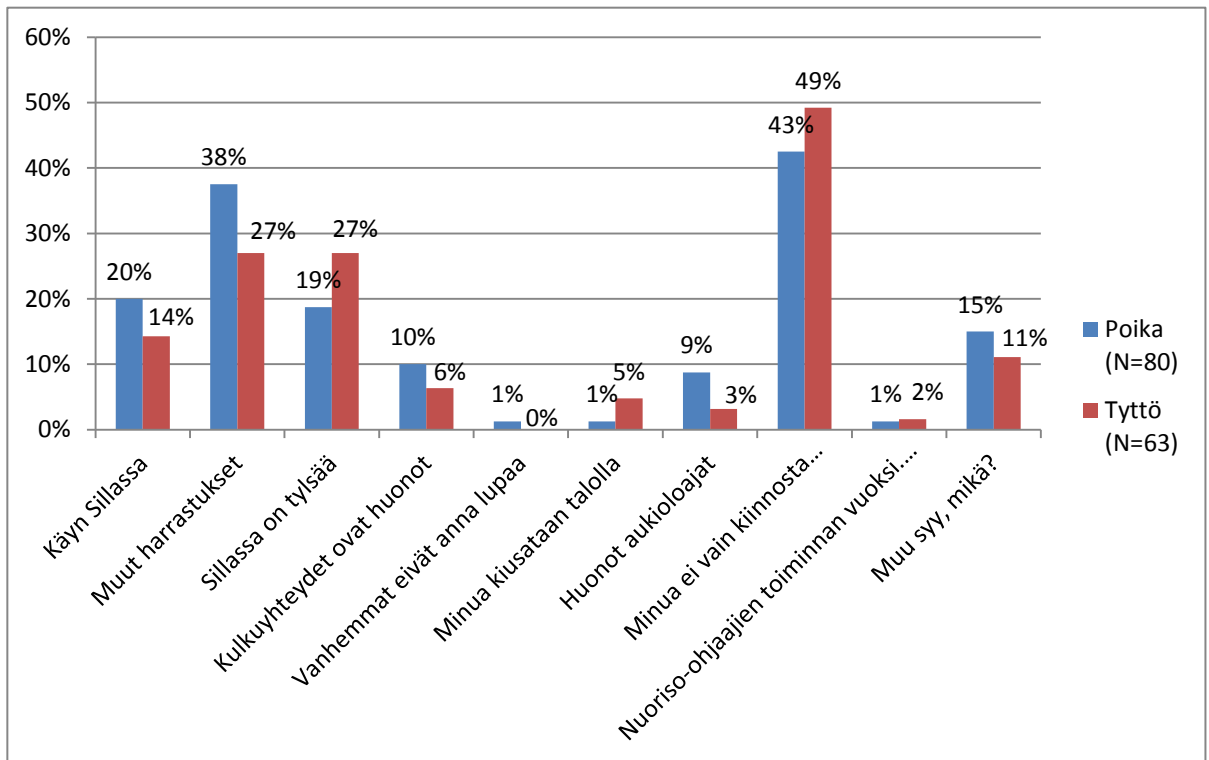
Tämän kysymyksen kohdalla olisi ollut hyödyllistä kysyä, että mitä kautta nuoret ovat talolle tulleet. Nuorisotalolle tuloa vaikeuttavat siellä jo käyvien nuorten ryhmädynaamiset teot, joiden avulla uudet nuoret hyväksytään tai suljetaan ulkopuolelle. Gretschelein (2011, 22) tutkimuksen mukaan nuorisotalolle pääsemiseen vaaditaan monien sosiaalisten kriteerien täyttymistä: täytyy tuntea monia nuorisotalon sisällä olevista nuorista ja mieluiten tulla ensimmäisillä kerroilla sisään heidän suojeluksessaan. Itse koen, että helpoin tapa on tulla syksyn ensimmäisenä iltana muiden uusien 7.-luokkalaisten kanssa. Tuolloin eivät yksilöt erotu ja on helpompi ystäväystyä samassa tilanteessa olevien kanssa. Kuinka moni jättää tulematta talolle, koska ei 7.-luokalla tullut eikä nyt myöhemmin enää uskallakaan tulla?

Monivalintakysymyksessä ”Miksi et käy Sillassa?” olivat selvät vastaukset. Tästäkin kysymyksessä sai valita useamman vastausvaihtoehdon. Selvästi eniten keräsi vastaus, että nuorta ei vain kiinnosta nuorisotalotoiminta, jonka valitsi 45 prosenttia vastaajista. Pojista 38 prosenttia ilmoitti omistavansa muita harrastuksia, jotka selvästi vähentävät vapaa-aikaa. Tyttöillä osuus oli pienempi, 27 prosenttia. Tytöistä 27 prosenttia myös ilmoitti, että Sillassa on tylsää, kun pojista vain 19 prosenttia vastasi samoin. Tämä osaltaan todistaa aikaisemmassa kysymyksessä sitä, että pojat tulevat talolle pelailemaan. Tytöt useimmiten mieluummin keskustelevat kavereiden kanssa.

Avoimissa vastauksissa kerrottiin selkeästi, etteivät nuoret vain halua käydä Sillassa. Kaksi nuorta kertoi, ettei Silta näytä viihtyisältä. Myös adjektiiveja kuten ”turha” ja ”pitkäveteinen” esiintyi vastauksissa.

Vaikea selittää, mutta no, siellä käy ns. ne "coolit" tyypit, jotka metelöivät ja ovat niin cooleja ja kovaäänisiä, että rupeaa vain ahdistamaan ja haluaa pois.

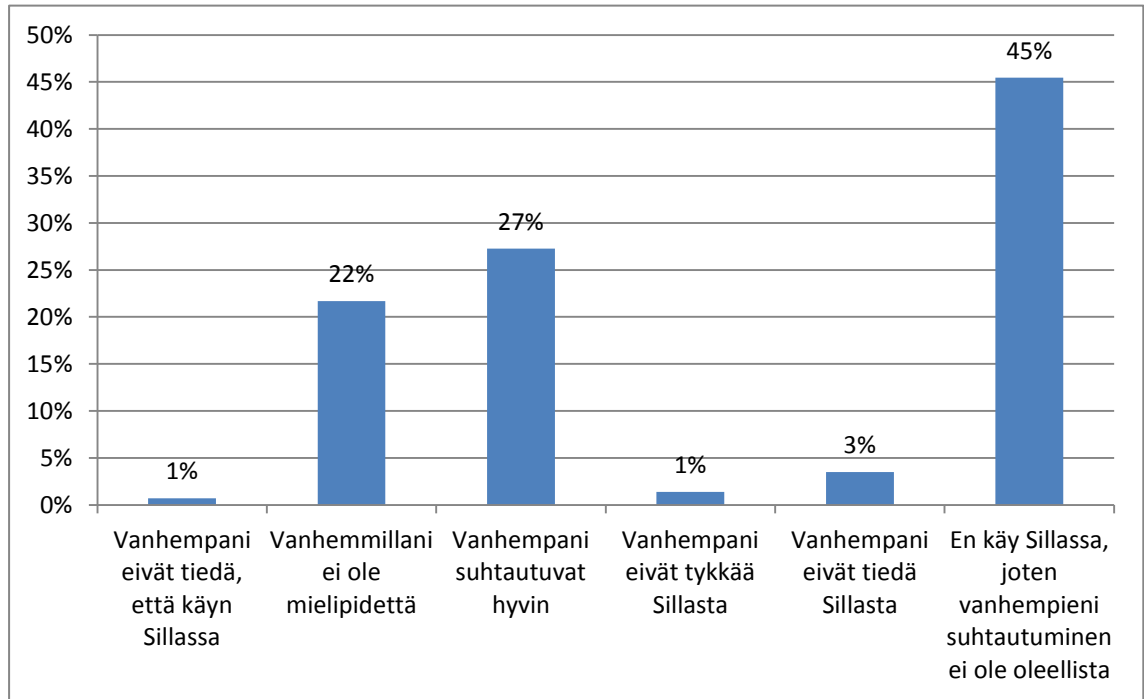
Yksi nuori kertoi, että yksin talolle meneminen tuntuu pelottavalta. Kyseinen tyttö oli myös yksi heistä, jotka olivat vastanneet, ettei heillä ole kavereita ollenkaan. Tyttö oli myös vastannut kysymyksessä 13, että nuorisotalo Silta on ahdistava ja pelottava.

Kaavio 2: Syyt käymättömyyteen

5.2 Suhtautuminen nuorisotalo Sillassa käymiseen

Neljännessä kysymyksessä halusin tietää, mitä mieltä vanhemmat ovat nuorisotalo Sillassa käymisestä. Tässä kysymyksessä 45 prosenttia oli ilmoittanut, että eivät käy talolla, joten heidän vanhempien suhtautuminen ei ole oleellista. Lähes kolmannes oli vastannut, että vanhemmat suhtautuvat hyvin ja ainoastaan kahden vastaajan vanhemmat eivät pidä Sillasta. Kuuden vastaajan vanhemmat eivät tiedä lapsensa käyvän Sillassa. Teoriassa tämän ei pitäisi olla mahdollista käytössä olevan Siltakortin vuoksi. Jos katsotaan talolla vähintään muutamana kerran viikossa käyvien nuorten vastauksia (n=22), lähes 70 prosentin vanhemmat suhtautuvat hyvin talolla käymiseen. Loput 30 prosenttia kertoivat, ettei heidän vanhemmillaan ole mielipidettä.

Kaavio 3: Vanhempien suhtautuminen

Seuraavassa kysymyksessä halusin puolestaan tietää mitä mieltä kaverit ovat Sillassa käymisestä. 59 prosenttia talolla käyvistä nuorista (n=22) ilmoitti, että heidänkin kaverit käyvät talolla. Eli nähtävästi Sillalla on hyvä maine heidän kaveripiireissään. 14 prosentin mielestä heidän kavereillaan ei ole mielipidettä Sillasta ja 14 prosentin kaverit suhtautuvat hyvin. Yksi talolla käyvä nuori kertoi, ettei hänen kaverinsa pidä siitä, että hän käy talolla. Myös kaksi nuorta, jotka eivät käy talolla, ilmoittivat, etteivät heidän kaverinsa pidä Sillasta. Tähän kohtaan olisi pitänyt pistää avoin kohta, jossa voisi kertoa syyn. Nyt näiden vastaajien kohdalta jää epäselväksi, miksi heidän kaverinsa suhtautuvat negatiivisesti nuorisotalo Siltaan.

5.3 Mielikuvat ja mielipiteet

Maine muodostuu organisaation toiminnan, sitä välittävien kokemusten ja sitä koskevien mielikuvien vuorovaikutuksesta, jota voidaan kutsua maineen dialogiksi (Aula & Heinonen 2002, 36–37.) Nuorten mielikuvat on siis syytä tiedostaa, jotta Sillan maineen kokonaiskuva hahmottuisi. Mielikuvia ja mielipiteitä kysyin kysymyksissä 12–14.

Ensimmäisessä mielikuva-kysymyksessä olin listannut väittämiä, joihin nuorten tuli ottaa kantaa. Listatut väittämät ovat täysin kuvitteellisia, mutta kuitenkin sellaisia, joita nuorisohjaajat ovat pohtineet työssään. Kuten kaaviosta 3 huomaa, on vaihtoehto ”en osaa sanoa” ollut suosituin. Olin pyytänyt vastaamaan luulojen ja mielikuvien perusteella, mutta nähtävästi nuoret eivät joko oikeasti osanneet vastata, tai eivät jaksaneet panostaa vastauksiinsa.

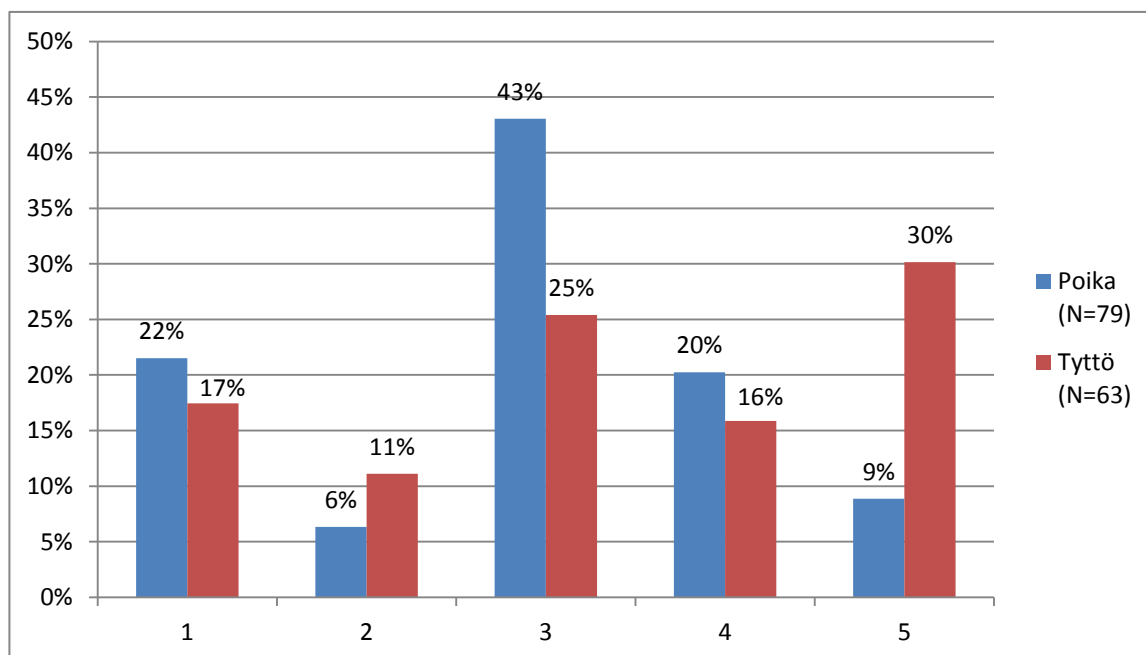
Ristiintaulukoinnissa huomasi, ettei tyttöjen ja poikien välillä ollut huomattavasti eroa. Suurin ero oli kohdassa ”nuorisotalo on turvallinen paikka”, jossa tyttöjen mielestä talo on turvallisempi kuin poikien mielestä. Eroa oli 0,41. Koska suurta eroa ei ollut, esittelen tässä kaikkien vastaajien yhteisen kaavion.

	1	2	3	4	5	Keskiarvo
Nuorisohjaajien toiminta on tasapuolista	11 %	7 %	48 %	17 %	17 %	3,21
Nuorisotalo Sillassa käy ”pahoja” poikia	11 %	12 %	38 %	19 %	20 %	3,25
Nuorisotalolla saa tehdä mitä haluaa	17 %	15 %	45 %	17 %	6 %	2,80
Nuorisotalo on turvallinen paikka	20 %	8 %	35 %	18 %	18 %	3,07
Kaikki nuoret talolla polttavat tupakkaa	23 %	15 %	38 %	12 %	12 %	2,75
Minua ei kiusata talolla	15 %	1 %	32 %	7 %	44 %	3,65
Minulla on paljon kavereita talolla	27 %	8 %	40 %	17 %	8 %	2,71
Nuorisotalolla on liian tiukat säännöt	18 %	14 %	56 %	8 %	5 %	2,68
Nuorisotalolla kävijät eivät omista muuta elämää	24 %	18 %	38 %	6 %	13 %	2,67
Saan olla oma itseni talolla	14 %	5 %	42 %	13 %	25 %	3,29
Nuorisohjaajat välittävät nuorista	13 %	2 %	38 %	20 %	27 %	3,45

Taulukko 1: Väitteet.

Arvosteluasteikko: 1= täysin eri mieltä 2 = osittain eri mieltä 3 = en osaa sanoa 4 = osittain samaa mieltä 5 = täysin samaa mieltä. Mikäli ette käy nuorisotalo Sillassa, vastatkaa luulojen ja mielikuvien perusteella.

Eniten mielipiteitä jakoi väittämä nuorisotalon turvallisuudesta. 20 prosentin mielestä silta ei ole turvallinen, mutta 18 prosenttia kuitenkin vastasi täysin päinvastoin. Tarkastellessani tyttöjen ja poikien välisiä eroja, huomasin, että tytöt pitivät taloa turvallisempina kuin pojat. Tytöistä hieman yli 30 prosenttia oli valinnut kohdan ”täysin samaa mieltä” kun pojista kyseisen vaihtoehdon oli valinnut alle 9 prosenttia. Nuorisotalojen tulisi olla turvallisia käyttäjilleen eikä yhtäkään nuorta saisi pelottaa hänen ollessaan kunnallisen peruspalvelun asiakkaana.

Kaavio 4. Nuorisotalon turvallisuus. Kuinka hyvin adjektiivi kuvaa nuorisotalo Siltaa?

1= ei lainkaan 2 = vähän 3 = en osaa sanoa 4 = jonkin verran 5 = paljon.

Turvallisuuteen liittyy oleellisesti nuorisotyöntekijöiden puuttuminen kiusaamistilanteisiin. Nuorisotalolla kiusaaminen ilmenee useimmiten haukkumisena ja nimittelynä tai porukan ulkopuolelle sulkemisena. Tärkeää olisi, että nuoret luottaisivat siihen, että ohjaajat puuttuvat kiusaamiseen. Aaltonen ym.(2003, 12) korostavat, että nuorisotyöntekijällä tulisi olla valmiudet tunnistaa nuoruudessa esiintyviä käyttäytymisen ongelmatilanteita, erityisvaikeuksia sekä riskikäyttäytymiseen ja syrjäytymiseen liittyviä tekijöitä. Työntekijöiden tulee myös kyetä tukemaan, ohjaamaan ja auttamaan nuoria yksilöllisesti.

Säännöt ovat tärkeä osa nuorisotyötä ja nuorisotilojen toimintaa ja Sillan säännöt puhututtavatkin nuoriso-ohjaajia jatkuvasti. Kylmäkoski (2007, 3) kertoo, että lähes jokaisessa käymässä nuorisotilassa on tilan seinälle listattu kyseisen nuorisotilan säännöt. Säännöt ovat usein nuorten itsensä laatimia ja neuvoteltuja sääntöjä. Kylmäkosken mukaan sääntöjen laadinta voi olla hyvinkin kasvatuksellista ja oiva työväline nuorten parissa toimiville (emt., 3).

Nuorisotalo Sillassa nuoret ovat syyskauden 2012 aikana käyttäytyneet tavallista huonommalla tavalla ja sääntöihin on jouduttu kiinnittämään entistä enem-

män huomiota. 56 prosenttia eivät olleet osanneet vastata sääntökysymykseen, mutta nämä vastaajat saattavat olla sellaisia, jotka eivät käy talolla. 22 prosenttia suhtautui positiivisesti sääntöihin eivätkä ne ole heidän mielestään liian tiukoja. Ainoastaan 13 prosenttia vastaajista kokivat säännöt liian tiukoiksi. Tämä huomioiden sääntöihin voidaan tulla jatkossakin kiinnittämään enemmän huomiota.

Säännöillä ei kuitenkaan ole merkitystä, mikäli sääntörikkomuksiin ei puututa tai puuttumistavat eivät ole yhtenäiset. Jos eri ohjaajat puuttuvat rikkomuksiin eri tavoin, nuoret oppivat nopeasti, ettei toiminta ole reilua ja tasapuolista. Nuori saattaa oppia myös käyttämään tilannetta hyväkseen. Tärkeää olisi luoda yhteiset pelisäännöt niin nuorille kuin ohjaajille. Tärkeää olisi antaa nuorelle käsitys, että kaikki nuoret ovat tasaarvoisia ja heidän rikkomuksiin puututaan samalla tavalla.

Vastaajat jotka olivat aiemmin vastanneet ”en ole käynyt Sillassa” selvästi väärentävät kaaviota. Nämä henkilöt eivät välttämättä osaa vastata, joten valitsevat ”keskitien”. Jos jätetään pois nämä vastaajat, jotka eivät ole käyneet talolla, ovat tulokset selvempiä. Esimerkiksi toiseksi viimeisessä kohdassa ”saan olla oma itseni talolla” kaikkien keskiarvo on 3,29. Talolla kävijöiden (vähintään muutaman kerran kuukaudessa) kesken keskiarvo on reilusti yli neljän, mutta ei-kävijöiden kesken ainoastaan 2,9.

Seuraavassa kysymyksessä piti vastata kuinka hyvin adjektiivit kuvaavat nuorisotalo Siltaa. Lähes jokaisessa kohdassa ei-kävijät ovat vastanneet negatiivisemmin kuin talolla käyneet. On kuitenkin itsestään selvää, että talolla kävijät pitävät taloa tärkeämpänä, hyödyllisempänä ja kivempänä kuin ei-kävijät. Ikäviintä on huomata, että ei-kävijät pitävät Siltaa hieman pelottavana ja ahdistavana paikkana. Eniten parannettavaa löytyisi meluisuudessa ja rauhallisuudessa.

	Talolla käyneet (N=91)	Ei käyneet (N=52)	Yhteensä (N=143)
Hyödyllinen	3,13	2,60	2,94
Turha	2,53	3,08	2,72
Tylsä	2,79	3,14	2,91
Kiva	3,29	2,59	3,04
Turvallinen	3,48	2,96	3,29
Meluisa	3,27	2,82	3,11
Hauska	3,23	2,87	3,10
Rauhallinen	2,63	2,77	2,68
Tiukka	2,71	2,80	2,74
Vapaa	3,30	2,67	3,06
Ahdistava	2,31	2,90	2,53
Mielenkiintoinen	2,84	2,45	2,70
Pelottava	2,17	2,70	2,36

Taulukko2: Adjektiivit. Tulokset keskiarvoina

Arvosteluasteikko 1= ei lainkaan 2 = vähän 3 = en osaa sanoa 4 = jonkin verran 5 = paljon.

Miten seuraavat asiat ovat mielestänne toteutuneet Nuorisotalo Sillassa? Tällaisella kysymyksellä halusin selvittää, kuinka hyvin erilaiset arvot ja arkittehtävät sujuvat Sillassa. Tässäkin kysymyksessä nuoret, jotka eivät ole käyneet talolla, arvostelivat negatiivisemmin kuin talolla käyneet. Kaikkien vastaajien kesken parhaimmaksi arvosteltiin ohjaajat, jotka koettiin mukaviksi. Suurin ristiriita syntyi sääntöjen noudattamisesta: talolla kävijät arvostelivat sen huonoimmaksi kun puolestaan ei-kävijät parhaimmaksi osa-alueeksi.

	Talolla käyneet (N=91)	Ei käyneet (N=52)	Yhteensä (N=143)
Mukavat ohjaajat	3,49	2,81	3,24
Yhteishenki	3,02	2,79	2,94
Monipuolinen tekeminen	3,29	2,77	3,10
Hyvät kulkuyhteydet	3,05	2,79	2,96
Tiedottaminen	3,02	2,90	2,98
Sääntöjen noudattaminen	2,94	2,92	2,94
Aukioloajat	3,08	2,75	2,96
Nuorten kuunteleminen	3,30	2,83	3,13
Nuorten osallisuus	3,14	2,84	3,04
Tasa-arvo	3,24	2,83	3,09
Yhteensä	3,16	2,82	3,04

Taulukko3 : Väitteiden toteutuminen Sillassa. Tulokset keskiarvoina

1 = erittäin huonosti 2 = melko huonosti 3 = ei hyvin eikä huonosti 4 = melko hyvin 5 = erittäin hyvin

Kolmessa edellisessä taulukossa silmiinpistävin piirre on neutraalien vastausten suuri määrä. ”En osaa sanoa” ja ”ei hyvin eikä huonosti” ovat selvästi suosituimmat vastaukset. Lisäksi ”ihan sama” on lause, jota kuulee päivittäin nuorisotalo Sillassa. Epävarmojen vastausvaihtoehtojen antaminen on lähes pakollista kyselyä laatiessa, mutta silti epävarmojen vastaajien määrä yllättää. Mielestäni vastaukset kuitenkin kuvastavat hyvin nykypäivän nuoria. Nuoria ei kiinnosta yhteiset asiat ja yleensä mennään aidan matalimmasta kohdasta. Nuorilla saattaa olla liian vähän kiinnostusta asiaan, joka koskee muita kuin itseä ja lähiympäristöä. Lisäksi koen, että nuoret luulevat, ettei heidän mielipiteillään ole merkitystä. Aikuiset eivät välttämättä osaa rohkaista nuoria ottamaan enemmän kantaa asioihin.

5.4 Nuorisotalon merkitys nuorten elämään

Harva nuori tuskin tietää nuorisotalojen tavoitteellisuudesta; nuorisotalo on vain paikka oleskeluun. Nuorisotyön tehtävä on kuitenkin tukea nuorten kasvua ja itsenäistymistä, edistää nuorten aktiivista kansalaisuutta ja nuorten sosiaalista vahvistamista sekä parantaa nuorten kasvu- ja elinoloja. Nuorisotalo Sillassa tätä toteutetaan esimerkiksi talokokouksilla, joita järjestetään säännöllisesti. Talokokouksissa nuoret saavat päättää nuorisotalon asioista, kuten ostohankinnoista ja tapahtumista.

Epäilen että nuorisotaloilla yleensä on mitään vaikutusta nuorten elämään.

Kyllä siellä varmaan sosiaaliset kyvyt paranee ja saa olla oma itsensä ja kyllä se pitää nuoret varmaan poissa pahanteostakin.

Suurin osa vastaajista ei osannut kertoa, kuinka hyvin nuorisotyön tavoitteet toteutuvat Sillassa. Tämä oli odotettavissa, sillä nuorisotyön tavoitteet ovat jopa korkeakouluopiskelijallekin vaikeasti käsitettäviä. Vastauksista kuitenkin pystyi huomaamaan, että joillekin nuorisotalo ja sen tavoitteet ovat tärkeitä. Eräs vastaaja oli saanut nuorisotalolla apua ohjaajilta kun häntä ahdisti ja pelotti.

Moni vastaaja koki nimenomaan talokokoukset tärkeänä. Heidän mielestään on tärkeää, että nuoret saavat päättää asioista tai edes olla mukana päätöksente-

ossa. Nuorten mukaan juuri talokokouksissa ohjaajat kuuntelevat nuoria, jolloin nuorten mielipiteet tulevat esiin. Muutama nuori koki talokokoukset turhina, koska ne eivät muuta nuorisotaloa yhtään viihtyisämmäksi.

En edes tiennyt tuollaisten olevan olemassa. En usko, että sillä on kama-lasti merkitystä, ei Silla sen viihtyisämmäksi muutu kun siellä ne kovat pojat ja tytöt käyvät huutamassa niin että itse ahdistuu nurkkaan :) en näe tässä mitään hyötyä, sillä eivät aikuiset varmastikaan edes kuuntele suurimmaksi osaksi nuoria.

Nuorisotalo Sillan ohjaajien kasvatusotteeseen kuuluu kysyä nuorten mielipidettä ja ottaa heidät mukaan toimijoina järjestämään talon asioita. Gretschelin mukaan nuorisotalon yhteisöllisyys voi olla liian heikkoa, jotta nuoret uskaltaisivat ottaa riskin alkaa toimijoiksi (2011, 29).

Vaikka nuorisotyön tavoitteellisuus ei ole nuorille näkyvää, pystyn itse Sillan työntekijänä pohtimaan asiaa. Itse koen, että etenkin personalisaatio- ja sosiaalisuoritefunktiot toteutuvat Sillassa hyvin. Hyvänä esimerkkinä funktion menetelmästä on etenkin yhdenvertaisuudesta puhuminen. Viimevuosien aikana monet nuorisotalot ovat julistautuneet syrjinnästä vapaaksi alueeksi. Julistautuminen on merkki niin työntekijöille kuin nuorillekin, että nuorisotalo toivottaa kaikki nuoret tervetulleiksi riippumatta sukupuolesta, iästä, etnisestä taustasta, uskonnosta tai vakaumuksesta, mielipiteestä, terveydentilasta, vammaisuudesta tai seksuaalisesta suuntautumisesta. Syrjinnästä vapaa alue- kyltti on oiva väline nuoren kohtaamiseen. Myös paljon parjattujen Salkkareiden ansiosta nuorisotiloilla on pystytty keskustelemaan vaikeistakin aiheista.

Monet Sillan työntekijöistä ovat olleet töissä nuorisotalolla jo vuosia ja näin he ovat luoneet tiiviin suhteen nuoriin. Lähes kaikki ohjaajat ovat saaneet seurata nyt talon vanhimpien nuorten viisivuotistaivaltaan talolla 13-vuotiaasta 18-vuotiaaksi. Nämä vanhat nuoret ovat juuri niitä, joiden takia työstä tykätään: ohjaajat näkevät nuorten kasvutarinan. Jo pienillä keskusteluilla on merkitys.

Entä mikä merkitys talolla on nuorten elämään? Nuorisotyön tavoitteellisuus ei välttämättä ole näkyvää, mutta nuorisotalojen merkityksellisyys on helpommin havaittavissa. Helpoiten merkityksen tajuaa, mikäli kuvittelee, ettei Sillaa olisi

olemassa. Mitä nuoret tekisivät? Minne he menisivät? Jo nyt on havaittu, että nuoret hengailevat päämäärättömästi kaupungilla silloin kun Silla on kiinni. Sillan työntekijät ovat havainneet, että tärkeää on tarjota paikka nuorille. Kouluissa on paljon suorituspainetta ja niitä saattaa esiintyä myös kotona. Ohjaajat kokevat, että turvallisen ilmapiirin luominen on avain asemassa nuorten hyvinvoinnin kannalta.

Nuorille tekemistä, hyvä paikka viettää vapaa-aikaa ja tavata kavereita. Paljon tekemistä, mitä kaikilla ei välttämättä kotona ole. Tuoda nuoria yhteen ja luoda heille turvallinen ja mukava paikka olla oma itsensä. Tulla hyväksytyksi ja kokea, että meitä kiinnostaa heidän asiansa. Positiivisen ilmapiirin luominen, ainakin sen luomisen yrittäminen! (Nuorisotyöntekijän sähköpostihaastattelu 2)

Nuorisotalotyön etuna on mahdollisuus epäviralliseen kanssakäymiseen nuorten kanssa nuorten omalla maaperällä. Etu on myös se, että aikuinen on läsnä ja nuori voi tarvittaessa kysyä aikuisen mielipidettä asioihin. Parhaimmillaan nuorisotyö tukee nuoressa piirteitä, jotka eivät koulutyössä tule ilmi. Tästä hyötyvät eniten nuoret, jotka eivät koulumaailmassa ole niin vahvoilla. (Santa 2006, 39.) Nuorisotalotyön merkityksellisyys ei välttämättä ole näkyvää, sillä keskustelu tapahtuu biljardin ja kahvinjuonnin lomassa. Tärkeintä kuitenkin on, että keskustelua tapahtuu.

5.5 Sillan maine

Maine on jotain, mistä puhutaan ja kerrotaan. Maine ei synny kohteessaan, vaan kohdetta tarkastelevien ja siitä tulkintoja tekevien mielissä. (Aula & Heinonen 2002, 36.) Aula ja Heinonen myös toteavat, että brändi tehdään, imago rakennetaan ja maine ansaitaan (emt., 114).

Maine syntyy, kun organisaatio ja sen sidosryhmät kohtaavat erilaisissa vuorovaikutustilanteissa. Sidoryhmät tekevät kohtaamisissa tulkintansa organisaation toiminnasta ja nämä tulkinnan rakentavat organisaatiosta muodostuvia mielikuvia, joista muodostuu maine. Hyvän maineen saavuttamiseksi ei riitä, että organisaatio tekee asioita oikein, vaan niistä täytyy myös osata kertoa eteenpäin. Mielikuviin tulisi aktiivisesti pyrkiä vaikuttamaan niin teoilla kuin viestinnällä. (Aula & Heinonen 2002, 37 & 90–92.)

Mainetta voidaan kuvata myös vuosien saatossa syntyneinä käsityksinä yrityksestä (Vuokko 2003, 103). Nuorisotalo Sillalla on pitkä ja värikäs historia, johon mahtuu kaikennäköistä. Paljon on tapahtunut ja muutoksia on tehty. Vuosia siten Sillan alakertaan pääsi esimerkiksi päihtyneenä ja yläkertaan pääsy oli palkinto raittiudesta. Näin ei kuitenkaan ole enää, mutta osa nuorista tietää asiasta. Joko heidän vanhemmat sisaruksensa, vanhemmat tai kaverit ovat kertoneet asiasta. Karkottaako Sillan historia kävijöitä?

Avointen iltojen aikana käymieni keskustelun valossa, päätin jättää kysymyksen historiasta pois kyselystä. Nykyisistä kävijöistä vain muutama tietää menneisyydestä ja asiasta kysyminen aiheutti vain hämmennystä nuorten keskuudessa. Päätin olla aiheuttamatta enempää hämmennystä ja pistämästä huhumyllyä liikkeelle. Päätin kysyä yleisesti huhuista ja mielipiteistä.

Kysymys maineesta voidaan muotoilla uudestaan helpommin käsitettäväksi: Miltä nuorisotalo Silta näyttää ulkoapäin? Toisin kuin nuorisotyöntekijät, suurin osa nuorista ja heidän vanhemmistaan katsovat nuorisotaloja niiden seinien ulkopuolelta. Sillan työntekijät tietävät, ettei Silta anna ulospäin itsestään juuri mitään. Sillan erottaa nuorisotaloksi ainoastaan sen aukioloaikoina pihalla pyörivien nuorien ansiosta. Silta ei rakennuksena houkuttele sisään, sillä ikkunoista ei näe, mitä sisällä tapahtuu. Uudelta kävijältä vaaditaan paljon rohkeutta, jotta hän astuisi sisälle itse katsomaan millaista talolla on.

Sellasta röökiporukkaa on siinä ulkopuolella näkyny.

Suurimman osan mukaan kaupungilla ei liiku huhuja nuorisotalo Sillasta. Mielipiteitä he ovat kuulleet ja niiden mukaan Silta on tylsä. 35 prosenttia vastasi Sillan maineen olevan hyvä. Yli 50 prosenttia ei tiennyt, millainen maine nuorisotalolla on. Syynä tähän oli, ettei kaupungilla liiku huhuja eikä mielipiteitä.

Kaupungilla en ole kuullut puhuttavan koko paikasta... Silta ei kiinnosta mua oikeastaan yhtään koska on paljon muuta tekemistä...

Ainoastaan 10 prosenttia ilmoitti jollakin tavalla, että maine ei ole hyvä. Heidän mielestään Silta on tylsä paikka, eikä ole mitään syytä käydä siellä. Muutaman

nuoren mukaan Sillassa myös käy outoa porukkaa. Nuorisotalon maine saattaa siis hyvinkin olla leimautunut tiettyihin nuoriin tai nuorisojoukkoihin.

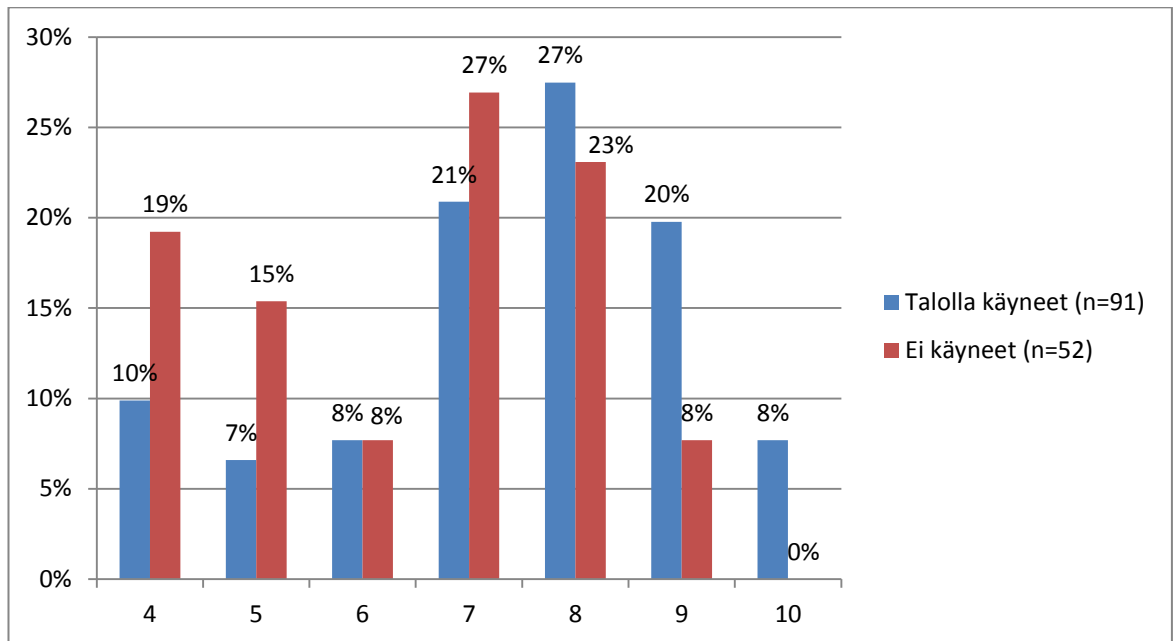
Ei siellä käy ketään muita, kuin seiskoja jotka juuri täyttivät 13 ja ovat ihan intona pääsemään inside juoppoporukoihin Sillan kautta.

En tiedä, mutta mielestäni aivan turha paikka, sillä siellä ei roiku muuta kuin henkilöitä joilla ei ole elämää!!

Ihan hyvä maine, vaikka siellä kyllä käy jotain pahiksiakin ja jotain outoja tyyppejä.

Aslak Rantakokon (2006, 11) selvityksen mukaan nuorisotalosukupolven ikä Oulussa on keskimäärin hieman yli 3vuotta. Sari Vesikansan nuorisotyön op-
paaksi tarkoitetun kirjan mukaan nuorten vaihtuvuus on kuitenkin nopeampaa, noin 2-3vuotta (Vesikansa 1988b, 104). Hyvinkäällä on huomattu, että nuoret tulevat talolla 7.-luokalla ja viihtyvät talolla koko yläasteen ajan. Jatkokoulutukseen siirryttäessä tarve nuorisotalolle tulemiseen kuitenkin vähenee. Tämä tarkoittaa, että nuorten nopean vaihtuvuuden vuoksi nuorisotyöntekijöiden tekemä talotyö usein aloitetaan uudelleen ”alusta”. Se millainen maine Sillalla on nyt, ei tarkoita, että maine olisi sama kolmen vuoden päästä. Uusien nuorten tullessa talo muotoutuu heidän näköisekseen.

Vastausten perusteella voidaan siis sanoa, että mitään Sillan mainetta huonontavia huhuja ei ole. Ylipäätään nuoret puhuvat todella vähän Sillasta keskenään. Keskiarvoksi Silta sai kaikkien vastaajien perusteella 7,04. Talolla käyneiden kesken arvosana olisi ollut 7,40, mutta ei-kävijät arvostelivat Sillan 6,42 arvoiseksi.

Kaavio 5: Arvosana

Mielestäni Sillan maine kuvastaa hyvin nykynuorten ajatuksia talotyöstä. Talotyö on yksi nuorisotoiminnan kulmakivistä, joka koetaan perustehtäväksi. Tarvitsevatko nuoret enää taloa? Jos talo koetaan tylsäksi ja turhaksi, talolle ei tulla. Näillä nuorilla on jokin muu paikka, missä olla ja kokoontua.

6 YHTEENVETO

Nuorisotalo Sillan työntekijöiden oletukset olivat, että nuorilla on niin paljon muita harrastuksia, etteivät ehdi käydä talolla. Oletuksena oli myös, ettei nuorisotalo Silta kiinnosta nuoria. Tavallaan myös toivottiin, että näin vastattaisiin. Tällöin tiedettäisiin, että Silta tavoittaisi juuri ne nuoret, jotka sitä tarvitsevat. Tämä oletus osoittautui todeksi, sillä yli 45 prosenttia ilmoitti, ettei nuorisotalotoiminta kiinnosta heitä. Näistä nuorista myös 32 prosenttia harrasti muuta toimintaa. Kaikista vastaajista myöskin 32 prosenttia ilmoitti muut harrastukset syynä talolla käymättömyyteen. Vain reilu 12 prosenttia ilmoitti, ettei harrasta mitään.

Sillassa käydään pääsääntöisesti kavereiden vuoksi. Talolle tullaan myös, koska ei ole muuta tekemistä. Nämä syyt toistuvat myös asiakastytyväisyyskyselyissä. Syksyn 2012 asiakastytyväisyyskyselyssä selvisi, että 37 prosenttia käy Nuorisopalveluiden toiminnassa kavereiden vuoksi ja 22 prosenttia, koska heillä ei ole muuta tekemistä. Tämä näkyy nuorten toimintana Sillassa.

Monet tulevat talolle suuressa kaveriporukassa ja iltaa vietetään sohvilla keskustellen. Nuoret eivät välttämättä tee mitään muuta koko illan aikana. Voidaan siis olettaa, että nuorista on tärkeää, että heillä on paikka jossa voi olla. Paikka, jossa saa olla rauhassa ilman suorittamista.

Osa nuorisotyöntekijöistä pelkäsi, etteivät nuorten vanhemmat anna lupaa osallistua Nuorisopalveluiden toimintaan. Tämä voisi johtua vanhempien luuloista tai tietämättömyydestä Sillaa kohtaan. Jotta nuori saisi osallistua toimintaan, tulee hänen saada suostumuksensa vanhemmiltaan. Vuosien saatossa on huomattu, että monet yrittävät väärentää aikuisen allekirjoitusta. Johtuuko tämä pelosta, ettei vanhemmat anna lupaa osallistumiseen? Vai eivätkö nuoret vain halua vanhempiensa tietävän oleskelupaikkaansa? Kyselyssä kuitenkin selvisi, että ainoastaan yhden kävijän vanhemmat eivät tienneet Sillassa käymisestä. Muut olivat vastanneet vanhempien suhtautuvan hyvin, tai että vanhemmilla ei ole mielipidettä Sillasta.

Vanhempien tietoisuuteen Sillasta pyritään jatkuvasti kiinnittämään huomiota. Nuorisotyöntekijöillä on kaikkien kävijöiden vanhempien yhteystiedot ja heitä pyritään informoimaan, mikäli nuori rikkoo sääntöjä tai käyttäytyy asiattomasti. Nuorisokortti-hakemuksessa myös kerrotaan nuorisotalon säännöt ja nuorisotyöntekijöiden yhteystiedot, joihin vanhemmat voivat halutessaan ottaa yhteyttä. Kaikki nämä osaltaan vaikuttavat hyvään suhtautumiseen. Vanhemmat ovat myös aina tervetulleita talolle. Nuorisotalolla järjestetään myös muutamia iltoja vuodessa, kuten joulukuussa järjestettävä Puurojuhla, johon kaikki talon nuoret ovat tervetulleita perheineen. Näin toiminta on avointa ja läpinäkyvää kaikille.

Yhtenä oletuksena oli, että nuorisotalo Sillassa käy muutama äänekäs kaveriporukka mikä määrittelee koko Sillan maineen. Talo ikään kuin leimautuu tietyn kaveriporukan reviiiksi. Nuorisotalo Sillassa on yksi huone, joka on tarkoitettu ainoastaan tytöille. Tuolla huoneessa käytyjen keskustelujen perusteella on huomattu, että jotkut tytöt pelkäävät tiettyjä poikia, eivätkä sen takia halua mennä yläkertaan. Nuorisotyöntekijöilläkin on tiedossa, että avoimen toiminnan aikana ovat tietyt henkilöt aina äänessä. Kyselyn tuloksista ei kuitenkaan paljastu, että tämä olisi syynä talolla käymättömyyteen. Osa kuitenkin kokee, että talo on pelottava ja ahdistava.

Sillan maine on selvästi nuorisotyöntekijöiden odotuksia parempi. Oikeastaan Sillan maine on melko neutraali, sillä monella nuorella ei ole minkäänlaista mielipidettä Sillasta. Tylsä ja turha olivat oikeastaan ainoat esille tulleet mielipiteet. Vastauksista voidaan kuitenkin päätellä, että Silta on leimautunut tupakoiviin nuoriin. Läheisen jalankulkusillan luona hengailevat tupakoivat nuoret ovat yleinen näky, ja ne osataan yhdistää nuorisotalon kävijöiksi. Vaikka tupakoiminen on kielletty nuorisotalon alueella, ei nuoria ole kielletty käymästä ulkona. Nuorisotyöntekijät ovat myös huomanneet ilmiön, että tietyn nuorisoa kiinnostavan televisiosarjan päätyttyä, lähes 90 prosenttia lähtee käymään ulkona.

Nuorisotalo Sillalle annettu arvosana on asia mikä jäi itseäni vaivaamaan. Jos ei omista mitään mielipidettä Sillasta, miksi arvosana on noin huono? Neutraali arvosana on omasta mielestäni 7. Nähtävästi jo se, että nuorella itsellä ei ole tarvetta käydä nuorisotalolla, oikeuttaa antamaan huonon arvosanan.

Suurimmat ongelmat kyselyn perusteella ovat tylsyys, turhuus ja meluisuus. Mikäli nuori kokee nuorisotalon turhaksi, ei asialle voida lähes mitään. Nuorisopalvelut muokkaavat ja kehittävät jatkuvasti toimintaansa ja jokaiselle pyritään luomaan jotakin mielenkiintoista. Nämä toteutetaan kerhojen muodoissa, joita järjestetään Sillan lisäksi myös Martin nuorisotilalla sekä Välenöjän vanhalla nuorisotalolla. Lisäksi nuorisotalo Sillassakin pyritään pitämään erilaisia teematai tapahtumapäiviä. Nuoriso-ohjaajille saa aina antaa palautetta ja kehitysideoitu. Kaikkea ei pystytä toteuttamaan, mutta kaikki otetaan aina huomioon.

Nuorisotyöntekijä Elina Salmisen tekemän kehittämissuunnitelman ansiosta osallisuuden on kiinnitetty enemmän huomiota. Talokokouksissa keskustellaan nuorisotalon sen hetkisestä tilanteesta, mutta myös ostohankinnoista. Näin nuoret saavat itse olla päättämässä mitä cd-levyjä tai pelejä talolle hankitaan. Lisäksi nuorisotalo Sillan alakerrassa on lähes aina palautelaatikko, jossa on joku vaihtuva teemakysymys. Viimeksi kysyttiin mitä artisteja haluaisi nähdä helmikuussa järjestettävässä musiikkitapahtumassa. Pääesiintyjä valittiinkin juuri nuorten ehdotuksista.

On vaikea keksiä täydellistä tapaa osallistaa nuoria. Nuorisopalvelut ovat yrittäneet keksiä mahdollisimman matalia osallistumismahdollisuuksia, mutta nuoret eivät tartu niihin. On myös keskusteltu, että onko mahdollisuuksia peräti liian paljon. Nuorilta on vaikea saada vastausta, siihen mitä he haluaisivat tehdä. Monesti nuoret tulevat talolle innoissaan, mutta lähtevät illan puolivälissä, koska ei ole mitään tekemistä. Nuorille ehdotetaan jatkuvasti erilaisia tekemisiä, mutta mikään ei tunnu innostavan heitä. Nuorisotalo Sillassa järjestetään useita teemaviikkoja kuten maailmalla- viikko, rasisminvastainen viikko ja meidän taloviikko. Näinä viikkoina on runsaasti erilaisia tehtäviä ja toimintoja, joita tehdään yhdessä nuorten kanssa.

Suorittamani kyselyn perusteella voin sanoa, että nuorisotalo Silta tavoittaa juuri ne nuoret, jotka taloa tarvitsevat ja kaipaavat. Talolla säännöllisesti käyvät nuoret kokevat talon tärkeäksi paikaksi, jonne tullaan, koska ei ole muutenkaan tekemistä. Syksyn 2012 aikana talolla kävi 200 säännöllisesti käyvää nuorta. Eivät nuoret kävisi talolla, mikäli he eivät tarvitsisi sitä. Talolla käymättömät nuoret kuitenkin kokevat talon tylsänä ja turhana. Tällaiset nuoret harrastavat muita harrastuksia eivätkä he välttämättä tarvitse nuorisotaloa.

7 KEHITYSEHDOTUKSET

Talotoiminnan laadun kehittäminen on jatkuvaa toimintaa, johon tulisi aina panostaa. Hyvinkään Nuorisopalveluilla lähdettiin kehittämään toiminnan laatua itsearviointin ja auditointin menetelmin jo vuonna 2010. Nykyisin pystytään tekemään itsearviointia vertaamalla aiempiin arviointeihin ja niiden pohjalta asetettuihin kehittämistavoitteisiin. Vuonna 2012 suoritettiin yhteisiä auditointeja Lahden Nuorisopalveluiden kanssa.

Kevään 2012 itsearvioinnissa todettiin, että ohjaajien osaamista tulisi hyödyntää enemmän. Avoimet illat kulkevat usein hyvin saman kaavan mukaan. Tätä ei mielestäni ole vielä tähän päivään mennessä kehitetty, vaan edelleen illat kulkevat illasta toiseen samalla tavalla. Myös vuorovaikutuksen aktiivisuudesta mainittiin itsearvioinnissa. Aina ei ole aikaa kohdata kaikkia nuoria ja usein kohtaaminen on auktoriteetin käyttöä. Nuorisotyöntekijöiden tulisi muistuttaa itse-

ään keskustelevan nuorisotoiminnan kasvatuksellisuudesta. Kasvatuksellisuus ilmenee nuorten ja ohjaajan henkilökohtaisessa suhteessa, jossa ohjaaja luo kontaktin nuoreen ja pyrkii tukemaan ja auttamaan tätä (Toiviainen 1988, 58–73).

Nuorisotyön ominaispiirteitä ovat luovuus ja toiminnan vapaus. Näiden johdosta nuorisotyöntekijän omat kyvyt ja kiinnostuksen kohteet ovat perinteisesti korostuneet nuorisotyössä. Kylmäkosken (2007, 4) mukaan nuorisotilat ovat aina jossain määrin työntekijöiden näköisiä. Itse koen, että olisi tärkeää, että nuorisotila olisi sekä työntekijöiden, että nuorten näköinen. Mielestäni on tärkeää, että nuorisohjaajat uskaltavat näyttää persoonansa ja käyttää kykyjään hyödyksi. Ohjaajien avoimuudella voidaan voittaa nuorten luottamusta. Ohjaajien persoonaa ja mielenkiinnon kohteita voisi hyödyntää enemmän ohjaustoiminnassa.

Yhtenä tärkeimpänä kehityksen kohteena näen talon tavoitettavuuden. Kuten jo aikaisemmin sanoin, ei Silta anna ulospäin juuri mitään. Nuorisohjaajien mukaan Siltaan on jo hankittu ”Nuorisotalo Silta”-kyltti, mutta sitä ei ole vielä kiinnitetty. Mielestäni se tulisi kiinnittää Sillan ulkoseinään vielä tänä keväänä. Näin kaikki näkisivät, mikä talo on kyseessä ja mielenkiinto sitä kohtaan voisi kasvaa. Nuorisotalon seinäkyltti saattaisi houkutella nuoria kurkkaamaan sisään, eikä Silta olisi niin ”suljetun” oloinen. Nuorisotyöntekijöiden olisi asetettava ulkopuolisen rooliin, nähdäkseen millainen Silta on kaupunkilaisten silmin.

Talon tavoitettavuudella tarkoitan myös nuorisotalon avoimuutta. Tällä hetkellä talolla käyvät tietyt kaveriporukat, jotka eivät välttämättä päästä helposti sisälensä uusia nuoria. Talolle tullaan yleensä kaverien ehdotuksesta ja monella uudella kävijällä on jo ennestään kavereita talolla. Tuntuu, että yksin on todella vaikea tulla talolle. Toinen suosituin tapa tulla talolle, on tutustua toimintaan heti syksyn ensimmäisenä päivänä. Tällöin paikalla on monia uusia 7.-luokkalaisia ja yksittäinen uusi nuori ei kiinnitä vanhojen kävijöiden huomiota. Nuorisotalon tulisi kuitenkin olla avoin ympäri vuoden.

Toiseksi tärkeimpänä kehittämiskohteena näen rutiinien pysyvyyden. Nuorisotalo Sillan aukioloja ja toimintarunkoa on muokattu niin syksyllä 2012 kuin keväällä 2013. Vaikka muutoksista on tiedotettu hyvin, luo se kuitenkin epävarmuutta

nuorten arkeen. Nuorisotalon aukioloaikoja on leikattu nuorten silmin todella paljon, ja nuoret ovatkin tästä olleet närkästyneitä. Mielestäni aukioloja ja toimintoja ei tulisi muokata näin moneen otteeseen vuoden sisällä, sillä nuoret eivät välttämättä pysy muutosten perässä. Nuorista saattaa tuntua, että heidän mielipiteillä ei ole väliä ja kaikki uudet toiminnot verottavat tavallisia avoimia iltoja. Nuorisotilan aukiolojen säännöllisyys myös mielestäni kasvattaa nuoria, sillä tätä kautta nuoret oppivat noudattamaan rutiineja. Lisäksi säännöllisyys opettaa kärsivällisyyttä, sillä tila ei aukea silloin kuin nuori niin haluaisi.

Esittely on yleensä jotain tämän tapaista "heiiii haluuutko tulla siltaaaaan?" Ei kiitos.

Itse koen, että Nuorisopalvelut tarvitsevat parempaa mainosta ja imagoa. Nuoret tunnetusti tarvitsevat itsensä näköistä mainontaa. Parempi sana voisi olla markkinointi. Jo nyt Nuorisopalveluilla toimii ammattitaitoinen tiedotustiimi, jotka tekevät kymmeniä julisteita ja tiedotteita vuodessa. Mikäli markkinointi ja nuoren kohtaaminen on kuitenkin ylläkuvatunkaltainen, ei ihme, että nuoret eivät käy Sillassa. Nuoret tarvitsisivat paremman motivaation talolla käymiseen.

Nuorisoasiainkeskus järjesti vuonna 2007 Avoin Foorumi- keskustelutilaisuuden, jossa teemana olivat nuorisotilat ja niihin vaikuttaminen. Keskustelun aikana kävi ilmi, että nuorisoasiainkeskuksen imago on tekopirteä ja holhoava. Nuoret kaipaavat kuitenkin itsensä näköistä mainontaa. Keskustelufoorumin tuloksena syntyi nuorisoasiainkeskuksen muodostama kymmenen hengen nuorisoryhmä pohtimaan mainontaa. (Ala-Risku 2008.) Ehkä Hyvinkäälläkin tarvittaisiin nuorten näköistä mainontaa? Kenties nuoret itse haluaisivat tehdä mainoksia?

Tällä hetkellä nuorisotalo Sillalla ei periaatteessa ole mainetta ollenkaan, tai ainakin se on neutraali. Nuoret eivät keskenään puhu Sillasta eikä huhuja liiku. Hyvän maineen saavuttamiseen kuitenkin tarvitaan hyviä tekoja ja niistä tiedottamista. Maineen näkökulmasta julkisuus on tärkeä osa maineenhallintaa. Tiedottamalla nuorten oloista ja Nuorisopalveluiden toiminnasta, voitaisiin parantaa myös nuorisotalojen mainetta. Luomalla positiivinen kuva Nuorisopalveluiden toiminnasta, voitaisiin madaltaa kynnyistä tulla mukaan toimintaan ja sitä kautta nuorisotalo Siltaan. Tässä asiassa Hyvinkään kaupungin Nuorisopalvelut voisi-

vat mielestäni ottaa mallia Jyväskylän kaupungin nuorisoasiainkeskuksen ylläpitämästä nettilehti Painovirheestä.

Nuorisolehden toimittaminen ei ole Hyvinkään kaupungin Nuorisopalveluille lainaan uusi juttu, sillä vuonna 2012 Nuorisopalvelut julkaisivat yhden nuortenlehti Nuolen. Lehden toiminnan jatkuminen kuitenkin kaatui nuorten huonoon osallistumiseen. Uskon kuitenkin, että Hyvinkäällä on monia lehtijournalismista kiinnostuneita nuoria, jotka eivät vain osaa etsiä kanavia omalle harrastukselleen. Tässä asiassa kuitenkin voitaisiin ottaa mallia Painovirheestä. Nettilehti Painovirhe sai virallisen alkunsa nuorille järjestetyllä nettilehtikurssilla marraskuussa 2000. Uusia toimittajia etsitään pienimuotoisten markkinointikampanjoiden avulla. Painovirhe jakaa ”Painovirhe etsii toimittajia”-flyereitä kirjastoissa ja kouluissa ja asiasta tiedotetaan medioissa ja kaupungin tiedotuslehdessä. (Ijäs 2006, 109–111.) Nuortenlehteä tulisi markkinoida siis muillekin kuin nuorisopalveluiden toiminnassa mukana oleville nuorille.

Miksi lehteä pitäisi toimittaa? Sen lisäksi, että nuortenlehti olisi yksi nuorisotyön väline ja työkalu, olisi se myös toimintana itsessään merkittävä ja tärkeä.

Painovirhe on myös nuorisotiedotusta, vertaistiedottamista tai vertaisnuorisotiedotusta – nuoret tiedottavat toisille nuorille heitä kiinnostavista asioista, mutta myös aikuisille. Sen lisäksi, että nuorille tarjotaan mielekäästä, tavoitteellista ja palkitsevaa toimintaa, tarjotaan aikuisille – nuorten parissa toimiville, vanhemmille ja muillekin kiinnostuneille kurkistusikkuna nuorten maailmaan nuorten tuottamien tekstien kautta. (Ijäs 2006, 118.)

Tällä tavoin voisi tuoda nuoria ja nuorten tekemiä asioita positiivisesti esille. Nykyisin mediamaailma pyörii ongelmalähtöisesti ja nuorisosta jää usein negatiivinen kuva. Nuortenlehden avulla muut näkisivät miltä maailma näyttää nuorten silmin ja mikä heitä puhututtaa. Nuortenlehden avulla Nuorisopalvelut (ja nuorisotalo Silta samalla) rakentaisi mainetta nuorten puolestapuhujana ja auttajana.

LÄHTEET

Aaltonen, M., Ojanen, T., Vihunen, R. & Vilén, M. 2003. Nuoren aika. Helsinki: WSOY.

Ala-Risku P. 2008. Nutalle hengamaan, ketä kiinnostaa? Ylioppilaslehti. Viitattu 12.12.2012. <http://ylioppilaslehti.fi/2008/02/nutalle-hengamaan-keta-kiinnostaa/>.

Aula, P & Heinonen, J. 2002. Maine: menestystekijä. WSOY. Porvoo.

Cederlöf, P. 2004. Nuorisotyö ja sen haasteet pienissä kunnissa: laadullinen tutkimus nuoriso-ohjaajien ja nuorisotyöstä vastaavien työntekijöiden työstä sekä kunnallisen nuorisotyön sisällöstä ja asemasta. Nuorisotutkimusverkosto / Nuorisotutkimusseura. Julkaisuja 45. Helsinki: Hakapaino.

Gretschel, A. 2011. Nuorisotalo mahdollistavana lähiyhteisönä: nuorten näkökulma. Helsingin kaupungin nuorisoasiainkeskus, julkaisuja 3/2011 & Nuorisotutkimusverkosto / Nuorisotutkimusseura. Verkkojulkaisuja 41. Helsinki: Akadenssi Oy.

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2009. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Tammi.

Hirvonen, E. 2009. Nuorisotyö sosiaalisen asiantuntijuuden areenoilla. Teoksessa Raitakari S. & Virokannas E. (toim.). Nuorisotyön ja sosiaalityön jaetut kentät: puheenvuoroja asiantuntijuudesta, käytännöistä ja kohtaamisista. Nuorisotutkimusseura ry. Julkaisuja 96. Jyväskylä: Gummerus.

Hovi, M & Westman, M 2009. Nuorisotyön auditointi- ja itsearviointimallin taustaa. Teoksessa: Nuorisotyön arviointi. Käsikirja nuorisotyön prosessien auditointiin ja itsearviointiin. Nuorisoasiainkeskus/ Helsingin kaupunki, Espoon kaupunki, Vantaan kaupunki.

Hyvinkään kasvatus ja opetus. Viitattu 20.2.2013. <http://xn--hyvink-guaa.fi/kasvatus-ja-opetus/>

Ijäs, T. Nuorten nettilehti Painovirhe – vertaisryhmä oppimisympäristönä. Teoksessa Kylmäkoski, M., Lind, K., Hintikka, T. & Aittola, T. (toim.). Nuorten tilat. Sarja C. Oppimateriaaleja 9, 2006. Nuorisotutkimusverkosto/ Nuorisotutkimusseura. Julkaisuja 70. Vaajakoski: Gummerus Kirjapaino Oy.

Ilves, K. 1998. Stadi ja sen nuoret: Nuorisotyötä Helsingissä 1948–1997. Helsinki: Edita.

Kankaanranta, M. & Kirjavainen, A. & Nousiainen, T. & Ukkonen, M. 2006. Digitaaliset pelit nuorten arkipäivässä – Tapaus VisioCafe. Teoksessa Kylmäkoski, M., Lind, K., Hintikka, T. & Aittola, T. (toim.). Nuorten tilat. Sarja C. Oppimateriaaleja 9, 2006. Nuorisotutkimusverkosto/ Nuorisotutkimusseura. Julkaisuja 70. Vaajakoski: Gummerus Kirjapaino Oy.

Kemppinen, P. 1999. Nuoriso 2000: Nuorisotyön käsikirja. Vantaa: Kannustusvalmennus P. & K. Oy.

Kiilakoski, T. 2010. Alueellisen nuorisotyön muutoksia. Viitattu 12.10.2012. <http://www.kommentti.fi/kolumnit/alueellisen-nuorisotyon-muutoksia>.

Kiilakoski, T. 2011. Talotyön ja alueellisen nuorisotyön kehittäminen. Teoksessa Honkasalo, V., Kiilakoski, T. & Kivijärvi, A. (toim.). Tutkijat ja nuorisotyö liikkeellä. Tarkastelussa kaupunkimaisen nuorisotyön kehittämishankkeet. Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura, julkaisuja 114 & Kaupunkimaisen nuorisotyön kehittämisverkosto-Kanuuna. Helsinki:Unigrafia.

Kylmäkoski, M. 2007. Eteinen, vessa, keittokomero ja huone- niistä on nuorisotila tehty. Teoksessa Hoikkala, T & Sell, A. (toim.). Nuorisotyötä on tehtävä: menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura. Julkaisuja 76. Helsinki: Hakapaino Oy.

Myllyniemi, S. 2008. Mitä kuuluu? Nuorisobarometri 2008. Opetusministeriö, Nuorisotutkimusverkosto, julkaisuja 88 & Nuorisoasiain neuvottelukunta, julkaisuja 39. Helsinki : Yliopistopaino.

Nieminen, J. 1995. Nuorisossa tulevaisuus: suomalaisen nuorisotyön historia. Nuorisotutkimusseura ry. Helsinki: Lasten Keskus Oy.

Nieminen, J. 2007. Vastavoiman hahmo- nuorisotyön yleiset tehtävät, oppimisympäristöt ja eetos. Teoksessa Hoikkala, T & Sell, A. (toim.). Nuorisotyötä on tehtävä: menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura. Julkaisuja 76. Helsinki: Hakapaino Oy.

Nuorisolaki 27.1.2006/72. Viitattu 20.10.2012.

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2006/20060072?search%5Btype%5D=pika&search%5Bpika%5D=nuorisolaki>

Nuorista Suomessa 2012. Tietoa nuorista, heidän asemastaan, elinoloistaan ja nuorisotyöstä 2012. Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry. Viitattu 15.2.2013.

<http://www.alli.fi/binary/file/-/id/615/fid/1803>

Rantakokko, A. 2006. Nuokkarit- Ihan hyvä juttu! Mielipidetutkimus alueellisesta nuorisotyöstä. Oulu: Oulun nuorisoasiainkeskus.

Santa, P. 2006. Hurmureita vai huijareita? Nuoret miehet nuorisotalolla. Teoksessa Kylmäkoski, M., Lind, K., Hintikka, T. & Aittola, T. (toim.). Nuorten tilat. Sarja C. Oppimateriaaleja 9, 2006. Nuorisotutkimusverkosto/ Nuorisotutkimusseura. Julkaisuja 70. Vaajakoski: Gummerus Kirjapaino Oy.

Tilastokeskus 31.12.2011. Viitattu 30.11.2012.

<http://tilastokeskus.fi/tup/kunnat/kuntatiedot/106.html>

Toimintakertomus 2011. Raatikainen O. (toim.). Hyvinkään kaupungin Nuorisopalvelut.

Toiviainen, H. 1988. Avoimen nuorisotoiminnan kasvatuksellisuus. Helsinki: Kansalaiskasvatuksen keskus ry.

Valli, R. 2001. Kyselylomaketutkimus. Teoksessa Aaltola, J. & Valli, R. (toim.). Ikkunoita tutkimusmetodeihin. Jyväskylä: PS-kustannus.

Vesikansa, S. 1988a. Toimintaan nuorten kanssa1. Perustietoa nuorisotyöntekijöille. Helsinki: Kansalaiskasvatuksen keskus.

Vesikansa, S. 1988b. Toimintaan nuorten kanssa 2. Perustietoa nuorisotyöntekijöille. Helsinki: Kansalaiskasvatuksen keskus.

Vilka, H. 2005. Tutki ja kehitä. Helsinki: Tammi

Vuokko, P. 2003. Markkinointiviestintä merkitys, vaikutus, keinot. Porvoo: WSOY.

LIITTEET

Liite1: kyselylomake

Tämä kysely on osana opiskelija Sanna Niemen opinnäytetyötä. Kysely suoritetaan nimettömänä ja tutkimuksen teossa noudatetaan vaitiolovelvollisuutta ja kaikki tutkimuksen aikana saanut salassa pidettävät tiedot hävitetään tutkimuksen päätyttyä.

Kyselyn tarkoituksena on kerätä hyvinkääläisten nuorten mielipiteitä nuorisotalo Sillasta (Solbonkatu 1).

1. Sukupuoli

- a. Poika
- b. Tyttö

2. Koulu

- a. Härkävehmaan koulu
- b. Tapainlinnan koulu
- c. Pohjoispuiston koulu
- d. Muu

3. Luokka-aste

- a. 7.lk
- b. 8.lk
- c. 9.lk
- d. muu

4. Äidinkieli

- a. Suomi
- b. Ruotsi
- c. Muu

5. Onko sinulla harrastuksia, joita harrastat säännöllisesti?

- a. Liikunta
- b. Musiikki
- c. Kirjat ja lukeminen
- d. Tietokone
- e. Käsityöt
- f. Muu, mikä?
- g. Ei ole, mitä teet vapaa-aikanasi?

6. Kuinka monesta kaverista kaveriporukki koostuu tällä hetkellä?

- a. 1-2
- b. 3-5
- c. yli 5
- d. yli 10
- e. yli 20
- f. minulla ei ole kavereita

7. Kuinka usein käyt Nuorisotalo Sillassa?
- Monta kertaa viikossa
  - Noin kerran viikossa
  - Muutaman kerran kuukaudessa
  - Harvoin/satunnaisesti
  - En ole käynyt Sillassa
8. Miksi käyt Nuorisotalo Sillassa? Voit valita useamman vaihtoehdon
- Kavereiden vuoksi
  - Pelien, esim. biljardin ja pingiksen vuoksi
  - Nuorisotalolla on kivaa
  - Nuoriso-ohjaajien vuoksi
  - Ei ole muuta tekemistä
  - Ei ole muuta paikkaa minne mennä
  - Käyn Pelitalossa
  - Käyn Sillassa muusta syystä, miksi?
  - En käy Sillassa
9. Miksi et käy Sillassa? Voit valita useamman vaihtoehdon
- Käyn Sillassa
  - Muut harrastukset
  - Sillassa on tylsää
  - Kulkuyhteydet ovat huonot
  - Vanhemmat eivät anna lupaa
  - Minua kiusataan talolla
  - Huonot aukioloajat
  - Minua ei vain kiinnosta nuorisotalotoiminta
  - Nuoriso-ohjaajien toiminnan vuoksi. Millaista toiminta on?
  - Muu syy, mikä?
10. Mitä mieltä vanhempasi ovat Nuorisotalo Sillasta?
- Vanhempani eivät tiedä, että käyn Sillassa
  - Vanhemmillani ei ole mielipidettä
  - Vanhempani suhtautuvat hyvin
  - Vanhempani eivät tykkää Sillasta
  - Vanhempani eivät tiedä Sillasta
  - En käy Sillassa, joten vanhempieni suhtautuminen ei ole oleellista
11. Miten kaverisi suhtautuvat siihen, että käyt Sillassa?
- Hekin käyvät
  - Eivät ole mitään mieltä
  - Suhtautuvat hyvin
  - Eivät pidä siitä
  - En osaa sanoa
  - En käy Sillassa

12. Kertokaa mielipiteenne seuraavista väittämistä. Valitkaa parhaiten mielipidettä kuvaava vaihtoehto.

Arvosteluasteikko: 1= täysin eri mieltä 2 = osittain eri mieltä 3 = en osaa sanoa 4 = osittain samaa mieltä 5 = täysin samaa mieltä.

Mikäli ette käy nuorisotalo Sillassa, vastatkaa luulojen ja mielikuvien perusteella

- a. Nuoriso-ohjaajien toiminta on tasapuolista
- b. Nuorisotalo Sillassa käy ”pahoja” poikia
- c. Nuorisotalolla saa tehdä mitä haluaa
- d. Nuorisotalo on turvallinen paikka
- e. Kaikki nuoret talolla polttavat tupakkaa
- f. Minua ei kiusata talolla
- g. Minulla on paljon kavereita talolla
- h. Nuorisotalolla on liian tiukat säännöt
- i. Nuorisotalolla kävijät eivät omista muuta elämää
- j. Saan olla oma itseni talolla
- k. Nuoriso-ohjaajat välittävät nuorista

13. Nuorisotalo Silta on mielestäni...?

Alla on lueteltu adjektiiveja. Tehtävänäsi on kertoa, kuinka hyvin adjektiivi kuvaa nuorisotalo Siltaa.

Arvosteluasteikko 1= ei lainkaan 2 = vähän 3 = en osaa sanoa 4 = jonkin verran 5 = paljon.

Mikäli ette käy nuorisotalo Sillassa, vastatkaa luulojen ja mielikuvien perusteella.

- a. Hyödyllinen
- b. Turha
- c. Tylsä
- d. Kiva
- e. Turvallinen
- f. Meluisa
- g. Hauska
- h. Rauhallinen
- i. Tiukka
- j. Vapaa
- k. Ahdistava
- l. Mielenkiintoinen
- m. Pelottava

14. Miten seuraavat asiat ovat mielestänne toteutuneet Nuorisotalo Sillassa? Ympäriä sopivin vaihtoehto kustakin kohdasta.

Arvosteluasteikko: 1 = erittäin huonosti 2 = melko huonosti 3 = ei hyvin eikä huonosti 4 = melko hyvin 5 = erittäin hyvin

- a. Mukavat ohjaajat
- b. Yhteishenki
- c. Monipuolinen tekeminen
- d. Hyvät kulkuyhteydet
- e. Tiedottaminen
- f. Sääntöjen noudattaminen
- g. Aukioloajat
- h. Nuorten kuunteleminen
- i. Nuorten osallisuus
- j. Tasa-arvo

15. Nuorisotyön tehtävä on tukea nuorten kasvua ja itsenäistymistä, edistää nuorten aktiivista kansalaisuutta ja nuorten sosiaalista vahvistamista sekä parantaa nuorten kasvu- ja elinoloja. Kuinka hyvin nämä toteutuvat nuorisotalo Sillassa?

Esim. Nuorisotalo Sillassa järjestetään säännöllisesti talokokouksia, jossa nuoret saavat päättää nuorisotalon asioista. Koetko talokokousten olevan hyödyllisiä?

16. Millainen maine nuorisotalo Sillalla on? Liikkuuko kaupungilla huhuja tai mielipiteitä?

17. Minkä arvosanan antaisit nuorisotalo Sillalle?
Asteikko 4-10

18. Onko sinulla vielä muuta sanottavaa nuorisotalo Sillasta?
Saa antaa ruusuja, risuja, palautetta, kehitysehdotuksia, terveisiä...

Kiitos vastauksestasi